

«Τσακίζει» η μαζική ανεργία

Μια τεράστια μάζα επιδοτούμενων από το δημόσιο εργατοϋπαλλήλων στον ιδιωτικό τομέα δημιουργεί η κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει την ολόένα αυξανόμενη ανεργία. Σε 350 χιλιάδες ανέρχονται οι επιδοτούμενοι απασχολούμενοι. Το παραπάνω πλήθος αντιστοιχεί στο 8% του εργατικού δυναμικού.

Το 50% των επιδοτήσεων απασχόλησης (για την ακρίβεια επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών) πραγματοποιήθηκαν το 2010. Λόγω αυτών των επιδοτήσεων ο αριθμός των επιδοτούμενων θέσεων απασχόλησης ξεπέρασε για πρώτη φορά τον αριθμό των επιδοτούμενων ανέργων. Συγκεκριμένα, οι επιδοτούμενοι απασχολούμενοι είναι κατά 70% περισσότεροι από τους επιδοτούμενους ανέργους. Οι τελευταίοι ανήλθαν τον περασμένο Νοέμβριο στις 277 χιλιάδες.

Πρόθεση του Υπουργείου Εργασίας είναι να συνεχίσει τα προγράμματα επιδότησης ασφαλιστικής εισφοράς, λόγω του καμπού κόστους τους και του διαρκώς αυξανόμενου κόστους παροχής επιδομάτων ανεργίας.

Και αυτό γιατί η επιδότηση της απασχόλησης γίνεται μέσω ενός αλληλόχρεου λογαριασμού μεταξύ ΟΑΕΔ-ΙΚΑ που αγγίζει το 1 δισ. ευρώ και δεν επιβαρύνει παρά ελάχιστα τον τακτικό προϋπολογισμό.

Για να μπορέσει, όμως, το ΙΚΑ να αντέξει και αυτήν την επιβάρυνση πρέπει να αντιμετωπίσει την «κρίση χρέους» που το απειλεί λόγω της εκτεταμένης εισφοροδιαφυγής και της... εισφοροφυγής.

• Πάνω από 4,6 δισ. ευρώ χρωστάγανε στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό οργανισμό της χώρας οι ιδιωτικές επιχειρήσεις στο τέλος του 2010. Κατά 1 δισ. ευρώ εκτιμάται ότι θα αυξηθεί η εισφοροδιαφυγή το 2011.

Συνέχεια στη σελ. 3

Συνέλευση γιατρών μέσα στο Υπ. Υγείας

Μετωπική σύγκρουση Γιατρών – Λοβέρδου

Αυτά που συμβαίνουν στο χώρο της υγείας είναι σημάδια των καιρών. Οι γιατροί, όλων των φορέων, νοσοκομειακοί, του ΙΚΑ, του ιδιωτικού τομέα και το λοιπό υγειονομικό προσωπικό, αντιδρώντας στο πολυνομοσχέδιο του Λοβέρδου έχουν καταλάβει το υπουργείο υγείας και το έχουν μετατρέψει σε κέντρο του αγώνα τους.

Από την 1η Φεβρουαρίου, όταν ο υπουργός παρέταξε στην διαμαρτυρία τους τη βία των ΜΑΤ (με θύμα την πρόεδρο των γιατρών του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιά χτυπημένη στο κεφάλι με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις και αρκετούς άλλους χτυπημένους ελαφρύτερα με γκλοπες) οι γιατροί βρίσκονται σε μετωπική ρήξη με το υπουργείο και την κυβέρνηση. Η βία δεν στάθηκε ικανή να τους εμποδίσει να εισβάλλουν στο κτήριο, να καταλάβουν το αμφιθέατρο του ισόγειου και να το μετατρέψουν σε κέντρο αγωνιστικής δράσης.

Μέσα σε πολύ αγωνιστική ατμόσφαιρα, η συνέλευση των γιατρών στο κατειλημμένο υπουργείο υγείας επαναβεβαίωσε την απόφαση όλων των υγειονομικών να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις με στόχο την ΑΠΟΣΥΡΣΗ του πολυνομοσχεδίου Λοβέρδου. Όλα τα συνδικαλιστικά όργανα και οι φορείς υγείας αποφάσισαν απεργιακές κινητοποιήσεις με αυτόν τον στόχο.

Συνέχεια στη σελ. 10

Μετά την Τυνησία ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Μετά την επαναστατική εξέγερση του λαού της Τυνησίας, η επανάσταση στην Αίγυπτο κλονίζει το καθεστώς του Μουμπάρακ.

Το καθεστώς του αγαπημένου των σιωνιστών και των ιμπεριαλιστών τύρανου του λαού της Αιγύπτου (φίλου και «συντρόφου» του Γ. Παπανδρέου στην Σοσιαλιστική Διεθνή) επιχειρεί να γατζωθεί στην εξουσία καταπνίγοντας μέσα σε ένα λουτρό αίματος τις αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις με την κινητοποίηση παρακρατικών και ταγμάτων εφόδου αστυνομικών με πολιτικά. Πάνω από 10 οι νεκροί και 1000 οι τραυματίες την Τετάρτη 2/2. Την Παρασκευή 4/2, ενώ η ΝΠ όδευε προς το τυπογραφείο τεράστια επαναστατημένων μαζών πλημμύριζαν το Κάιρο, την Αλεξάνδρεια και όλες τις μεγάλες και μικρές πόλεις. Ο εξεγερμένος λαός την αποκαλεί «Παρασκευή της αναχώρησης». Οι ημέρες (ή οι

ώρες) του Μουμπάρακ είναι μετρημένες.

Με τη βία των παρακρατικών (συνήθως αστυνομικών με πολιτικά) το καθεστώς παίζει το τελευταίο του χαρτί. Θύματα της τρομοκρατίας των παρακρατικών είναι αρκετοί δημοσιογράφοι διεθνών

πρακτορείων, ανάμεσά τους ο Πέτρος Παπακωνσταντίνου (Καθημερινή και Πριν) και ο φωτορεπόρτερ Γιώργος Μουτάφης. Σε άλλο επεισόδιο τις προηγούμενες ημέρες είχε χτυπηθεί ο φωτορεπόρτερ του Reuters Γιάννης Μπεχράκης.

Διάβαζε σελ. 8-9

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 23ης ΦΛΕΒΑΡΗ

Σ' αυτό
το φύλλο

Αλληλεγγύη στους
μετανάστες
απεργούς πείνας

σελ. 4-6

Σε ένα κατάμεστο υπόστεγο του αμαξοστασίου της ΕΘΕΛ στον Ρέντιν, με περίπου 2000 εργαζόμενους παρόντες, έλαβε χώρα, τη Δευτέρα 31 Γενάρη, η νέα γενική συνέλευση του Σωματείου Εργαζομένων.

Η οργή ξεχειλίζει, αν και αυτή την φορά, η ελαφρώς αλλαγμένη στάση του ΔΣ δεν πυροδότησε... τάσεις για χειροδικίες (όπως στην προηγούμενη συνέλευση, όταν ο πασόκος πρόεδρος του σωματείου Κουλουμπαρίτσας πρότεινε πλήρη αναστολή των κινητοποιήσεων).

Παρ' όλ' αυτά, η συνέλευση ήταν ένα πραγματικό «Βατερλό» για σχεδόν όλες τις δυνάμεις που συναπαρτίζουν το ΔΣ συμπεριλαμβανομένου της ΔΑΣ (ΚΚΕ). Κάθε τοποθέτηση από την βάση ήταν κόλαφος για το γραφειοκρατικοποιημένο ΔΣ. Δεν έλειψαν φράσεις όπως «βολεμένοι» και «ξεφλιτισμένοι». Έγινε κριτική για το «σπάσιμο» του σωματείου από το συντονιστικό των εργαζομένων στα ΜΜΜ, την έλλειψη φυσικής παρουσίας των γραφειοκρατών από τις κινητοποιήσεις και τους αποκλεισμούς, την απόπειρα αποκλιμάκωσης των αγώνων μέσα από αποσπασματικές κινητοποιήσεις, την άρνησή τους να οργανώσουν δράσεις την ημέρα των στάσεων κι απεργιών και άλλα.

Τον πιο άχαρο ρόλο είχε ο εκπρόσωπος της ΔΑΣ και μέλος του ΔΣ. Και στην αρχική του τοποθέ-

τηση και στη δευτερολογία του, ενδεδυμένες και οι δυο με «φιλεργατική» φρασεολογία κι αφού ανέφερε αρκετές φορές το ΠΑΜΕ, ανέλαβε να «βγάλει τα κάστανα από την φωτιά» για το ΔΣ προωθώντας την αποκλιμάκωση των κινητοποιήσεων: ενώ η προηγούμενη συνέλευση είχε ήδη αποφασίσει 48ωρη απεργία στις 1 και 2 Φλεβάρη η οποία φυσικά δεν αμφισβητήθηκε, ο εκπρόσωπος της ΔΑΣ τόνισε πως επειδή ο αγώνας θα είναι μακρύς μέχρι να ανατραπεί το νομοσχέδιο Ρέππα, θα πρέπει από δω και μπρος οι εργαζόμενοι να μην πηγαίνουν σε απεργίες πλέον, αλλά μόνο σε στάσεις εργασίας.

σούσσωμο το ΔΣ πλην του εκπροσώπου της Ανεξάρτητης Παρέμβασης, ήταν: -Μετά από την προαποφασισμένη διήμερη απεργία επόμενη κινητοποίηση την Παρασκευή 4/2 με 4ωρη στάση εργασίας. -Στάσεις εργασίας την Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή της επόμενης εβδομάδας.

- Πορεία μόνο την πρώτη ημέρα της διήμερης απεργίας, από Ομόνοια προς Βουλή και ΣΕΒ.
 - Διάλογος με το Υπουργείο.
 - Επόμενη γενική συνέλευση μετά από 15 ημέρες.
- Η παραπάνω πρόταση του ΔΣ νικήθηκε κατά κράτος από την

δεύτερη πρόταση που υποστηρίχθηκε από Ανεξάρτητη Παρέμβαση, ΕΑΣ (από δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και ανεξάρτητους, και υπερψηφίστηκε μαζικά από την βάση της συνέλευσης των εργαζομένων:

- Ναι στη στάση εργασίας της Παρασκευής 4/2.
 - Πορεία την Τρίτη 1 του μήνα στις 11 από Ομόνοια προς Βουλή και μετά ΓΣΕΕ, την Τετάρτη στις 11 πορεία από Ομόνοια προς Βουλή, και ξανά την Παρασκευή 4/2 στις 12.30 από Ομόνοια προς Βουλή και Άρειο Πάγο.
 - Κανένας διάλογος με την κυβέρνηση.
 - Καθιέρωση της πραγματοποίησης ΓΣ σε εβδομαδιαία βάση, με την επόμενη ΓΣ ξανά την Δευτέρα 7/2, για να συζητηθεί και να οργανωθεί η δυναμική συνέχιση των αγώνων. Πάνω σε αυτό το πλαίσιο ακούστηκαν προτάσεις που μέλλεται να συζητηθούν για απεργία διάρκειας, περιμετρικούς αποκλεισμούς της Αθήνας με λεωφορεία στους δρόμους, ανάγκη για συντονισμό με άλλους κλάδους εργαζομένων κ.α.
- Στην συνέλευση επίσης, ψηφίστηκε ομόφωνα κείμενο υποστήριξης των αγώνων των επιβατών ενάντια στις αυξήσεις των τιμών των εισιτηρίων που κάνουν πλέον αβάσταχτο το κόστος της καθημερινής μετακίνησης.

Κώστας Απ.

ΕΕΚ

★ Δεν πληρώνουμε εισιτήριο - Δωρεάν μεταφορές για όλους ★

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ

Η 1η Φλεβάρη ήταν η Μέρα Δράσης ενάντια στην Αύξηση της Τιμής των εισιτηρίων στα Μαζικά Μέσα Μεταφορών. Ήδη, από τις προηγούμενες ημέρες τοπικές πρωτοβουλίες εργαζομένων κινητοποιήθηκαν όχι μόνο ενάντια στο χαράτσι των αυξήσεων, αλλά και με

τη διεκδίκηση της ελεύθερης μετακίνησης. Όπως η παιδεία και η υγεία, οι συγκοινωνίες είναι κοινωνικό αγαθό σε μια πόλη-τέρας, λένε οι εργαζόμενοι.

Με ανακοίνωσή του το ΕΕΚ απαιτεί:

- Να καταργηθεί ο νόμος Ρέππα για τις ΔΕΚΟ!
- Καμία απόλυση - καμία μετάταξη - καμία αναγκαστική συνταξιοδότηση - καμία μείωση αποδοχών των εργαζομένων και καμία αύξηση εισιτηρίου!
- Δημόσιες συγκοινωνίες κάτω από εργατικό έλεγχο και διαχείριση - Ελεύθερη μετακίνηση για όλο το λαό
- Τέρμα στα παζάρια των γραφειοκρατών με το Υπουργείο Μεταφορών - Αγώνας στα χέρια των εργατών - Γενικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα σε κάθε συγκοινωνία - κοινό συντονιστικό αγώνα όλων των εργαζομένων στις συγκοινωνίες- απεργία διάρκειας στις Συγκοινωνίες
- Εμπρός για γενική πολιτική πανεργατική απεργία διάρκειας

- Την κρίση να πληρώσουν οι καπιταλιστές
- Κάτω η κυβέρνηση Παπανδρέου, η Τρόικα και το Μνημόνιο τους
- Κατάργηση ολόκληρου του εξωτερικού χρέους - Οι εργάτες στην εξουσία!

νέα προοπτική

Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροτσκιστές)
Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις
Εκδίδεται από την
Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ
Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία
Αρχισυντάκτης
Θ. Κουτσουμπός

Σελιδοποίηση - Μοντάζ
Βιβλιοτεχνία Ο.Ε.
Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια
Τηλ. 210 38.01.844

Εκτύπωση
ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ιερά Οδός 81, Αθήνα
Διεύθυνση Εφημερίδας
Καποδιστρίου 38, 10431 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 5241070
Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση
Εσωτερικού: 45 €
Ευρώπη: 60 €
Υπόλ. Χώρες: 75 €
Τσεκ - εμβάσματα στη διεύθυνση:
«Νέα Προοπτική»
Θ. Κουτσουμπός
Καποδιστρίου 38
10431 Αθήνα

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική
μαρξιστική
εφημερίδα
που παλεύει!

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Δεύτερος κύκλος αναμέτρησης των εργαζόμενων με την κυβέρνηση

Ο δεύτερος κύκλος αναμέτρησης των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες με την κυβέρνηση ξεκίνησε από τις αρχές της (περασμένης) εβδομάδας με επαναλαμβανόμενες απεργίες και στάσεις εργασίας.

Το απεργιακό κύμα στις συγκοινωνίες, που κράτησε όλο τον Δεκέμβριο και μέχρι τις αρχές Γενάρη, ανακόπηκε από τις ηγεσίες των συνδικάτων με αφορμή την πρόσκληση του υπουργού μεταφορών Ρέππα για διάλογο πάνω στο σχέδιο νόμου για τις συγκοινωνίες, που έγινε η αφορμή για το ξέσπασμα των απεργιών. Προϋπόθεση για να ξεκινήσει ο διάλογος ήταν η αναστολή των κινητοποιήσεων και οι συνδικαλιστές ανταποκρίθηκαν ενάντια στη συλλογική θέληση των εργαζόμενων. Ο Ρέππας, απαλλαγμένος πια από την πίεση των απεργιών πρόδωσε την συμφωνία καταθέτοντας αιφνίδια το νόμο στην βουλή (28/2) προκαλώντας όμως νέο κύμα κινητοποιήσεων. Καθώς ο νέος κύκλος σύγκρουσης είναι ακόμη στην αρχή μπαίνουν πιεστικά τα ερωτήματα: υπάρχουν προοπτικές νίκης του αγώνα των εργαζόμενων; Με ποιο πρόγραμμα και ποιες προϋποθέσεις πρέπει να παλέψουν; Με ποιες συμμαχίες; Μπορούν οι απεργοί να στηριχθούν στις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες;

Το σχέδιο νόμου για την «εξυγίανση» των συγκοινωνιών είναι στην ουσία του σχεδίου καταστροφής για ό,τι έχει απομείνει από τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα τους. Οι συγκοινωνιακοί φορείς θα λειτουργούν σαν εταιρείες με κα-

θαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και θα συντάσσουν επιχειρησιακά σχέδια με στόχο την ελαχιστοποίηση του λειτουργικού κόστους και την μεγιστοποίηση των εσόδων. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι μη «παραγωγικά» δρομολόγια, δηλαδή δρομολόγια σε ώρες χαμηλής κίνησης όπως και γραμμές που χαρακτηρίζονται «άγονες», θα καταργηθούν.

Γραμμές μεγάλων χιλιομετρικών αποστάσεων θα καταργηθούν και θα ξανασχεδιαστούν ώστε να συμπληρώνονται από άλλα μέσα. Επικαλυπτόμενα δρομολόγια από διαφορετικά μέσα επίσης θα καταργηθούν. Επομένως ένας επιβάτης των προαστίων ή δεν θα έχει καθόλου τρόπο να μεταφερθεί ή θα πρέπει να επιβιβαστεί σε διαφορετικά μέσα ή θα είναι αναγκασμένος να μεταφερθεί με το πιο αργό μέσο γιατί δεν θα υπάρχει άλλο. Πέρα από τις αλλαγές στο συγκοινωνιακό χάρτη ελαχιστοποίηση του λειτουργικού κόστους σημαίνει και μείωση του κόστους συντήρησης του εξοπλισμού και ο καθένας καταλαβαίνει τις επικίνδυνες συνέπειες που θα έχει στην ασφάλεια της μεταφοράς.

Την ίδια στιγμή όμως που η

Οδηγοί της ΕΘΕΛ εκφράζουν την συμπαράστασή τους στους γιατρούς που έχουν καταλάβει το Υπ. Υγείας

ασφάλεια και η ποιότητα στις αστικές συγκοινωνίες υποβαθμίζονται σε επικίνδυνο βαθμό αυξάνεται η τιμή των εισιτηρίων κατά 40% πράγμα που έχει δημιουργήσει μια αυξανόμενη αγανάκτηση στο επιβατικό κοινό. Το συνεχώς ογκούμενο κίνημα του δεν πληρώνω που κατ'επανάληψη έχει δείξει την έμπρακτη συμπαράστασή του στους αγώνες των εργαζόμενων μπορεί να γίνει ένας στρατηγικός σύμμαχος. Από αυτήν την συμμαχία μπορούν να δημιουργηθούν κοινωνικά στηρίγματα των αγώνων που θα λειτουργήσουν σαν αντίβαρο στον κοινωνικό αυτοματισμό που προσπαθεί να ενεργοποιήσει η κυβέρνηση και στην οργανωμένη εκστρατεία συκοφάντησης από τα ΜΜΕ. Το αίτημα για ελεύθερες

μεταφορές και ότι οι συγκοινωνίες είναι και πρέπει να παραμείνουν κοινωνικό αγαθό και όχι να μετατραπούν σε εμπόρευμα μπορεί να γίνει ο συνδετικός κρίκος με θεαματικά αποτελέσματα.

Το σχέδιο νόμου αναμένεται να ψηφιστεί σε δύο με τρεις εβδομάδες και σίγουρα χρειάζεται αρκετός ακόμη χρόνος για να εφαρμοστεί. Καθώς προβλέπει συγκλονιστικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις – κατάργηση συλλογικών συμβάσεων και επαναδιαπραγμάτευση από μηδενική βάση, κατάργηση κανονισμών εργασίας, υπηρεσιακών οργανισμών, οργανογραμμάτων, καθηκοντολογίων και επαναθέσπιση τους με βάση το αυθαίρετο διευθυντικό δικαίωμα και στρατιωτική πειθαρχία, ανάθεση εργολαβιών χωρίς προϋποθέσεις και, το κυριότερο, απόλυση 1500 εργαζόμενων – είναι βέβαιο ότι την αμέσως επόμενη περίοδο οι κινητοποιήσεις θα κλιμακωθούν. Ήδη οι εργαζόμενοι έχουν αναπτύξει αυτοοργανωμένες δράσεις (ΕΘΕΛ, Μετρό) που σε πολλές περιπτώσεις δείχνουν ικανές να ξεπεράσουν την συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η πορεία από την ΕΘΕΛ την 1/2 που απέκλεισε για λίγο και την ΓΣΕΕ, έγινε χωρίς την στήριξη του διοικητικού συμβουλίου του συνδικάτου. Από το Μετρό οργανώνεται μια πολύ σημαντική πορεία για τις 8/2 και πάλι ανεξάρτητα από την ηγεσία του συνδικάτου. Όλο και περισσότερο οι εργαζόμενοι αποκτούν εμπιστοσύνη στις δικές τους δυνάμεις αντίθετα

με τη γραφειοκρατία που διαρκώς στριμώχνεται χάνοντας το κύρος της και είναι σίγουρο ότι αυτή η τάση θα συνεχιστεί.

Όμως δεν είναι μόνο οι συγκοινωνίες. Κυβέρνηση και τρόικα έχουν βάλει στόχο όλο τον δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα προωθώντας ανάλογες καταστροφικές αλλαγές. Απολύσεις, περικοπές μισθών, κόψιμο δαπανών, περικοπές έργου και παροχών από το δημόσιο. Οι άρρωστοι, οι μαθητές, οι επιβάτες, οι κάτοικοι βαπτίζονται πελάτες. Η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια, κοινωνικά αγαθά, δημόσιοι χώροι και δρόμοι καταργούνται για να μετατραπούν σε εμπόρευμα. Όμως, τα σχέδια κυβέρνησης και τρόικα δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς αντιστάσεις από τους εργαζόμενους. Ήδη το υπουργείο υγείας την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές είναι υπό κατάληψη από γιατρούς που αντιδρούν στην καταστροφή της δημόσιας υγείας. Μαζικές εργατικές αντιστάσεις θα προκύψουν από όλους τους χώρους του δημόσιου τομέα που θα συναντηθούν με κοινωνικά λαϊκά στρώματα που δεν είναι διατεθειμένα να υποστούν τις τραγικές συνέπειες της καταστροφής του δημόσιου τομέα.

Υπάρχουν όλες οι δυνατότητες να συναντηθούν εργαζόμενοι από τις συγκοινωνίες, από τον δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, από τον ιδιωτικό τομέα με τα λαϊκά στρώματα και κοινωνικά κινήματα που αρνούνται να πληρώσουν την καπιταλιστική χρεοκοπία, σε ένα ενιαίο μέτωπο πάλι, να συντονιστούν οι αγώνες και οι δράσεις ενάντια στα μέτρα οικονομικής καταστροφής της κυβέρνησης και της τρόικα, στην προοπτική της ακύρωσης όλων των νόμων που διαλύουν τις μεταφορές και το κοινωνικό κράτος. Όσα βάρη και αν επωμισθούν οι εργαζόμενοι –και δεν πρέπει να τα επωμισθούν-, η χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού είναι αναπόφευκτη εξ αιτίας του γιγάντιου εξωτερικού χρέους και της ύφεσης στην οικονομία. **Η αποφυγή της οικονομικής χρεοκοπίας** μπορεί να προκύψει μόνο μέσα από το πρόγραμμα ανατροπής του καπιταλισμού από την εργατική τάξη και το χτίσιμο μιας άλλης κοινωνίας χωρίς φτωχούς, χωρίς απολυμένους, χωρίς ανέργους, χωρίς εκμετάλλευση.

Αλεξόπουλος Παναγιώτης
Εργαζόμενος στο Μετρό

«Τσακίζει» η μαζική ανεργία

Συνέχεια από τη σελ. 1

• Στα 8 δισ. ευρώ ετησίως ανεβάζει το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ τις χαμένες εισφορές λόγω αύξησης της ανεργίας και της μείωσης μισθών.

Από την άλλη πλευρά, **η παροχή επιδομάτων ανεργίας από τον ΟΑΕΔ κοστίζει πολύ περισσότερο και δεν αντιμετωπίζει την ανεργία, κατά το Υπουργείο.**

Εξάλλου ο ίδιος ο υφυπουργός Εργασίας, Γ. Κουτρουμάνης, είχε παραδεχτεί δημοσίως ότι ο **ΟΑΕΔ**

“αντέχει” να συνεχίσει να δίνει επιδόματα στο σημερινό ύψος τους έως ότου η ανεργία δεν ξεπεράσει το 14%. Η ανεργία με βάση τα στοιχεία του Οκτωβρίου του 2010 βρίσκεται στο 13,5% και αναμένεται να φτάσει στο 14,6% το 2011. Αυτό σημαίνει η παραπέρα αύξηση του αριθμού τόσο των επιδοτούμενων όσο και των μη επιδοτούμενων-μακροχρόνια ανέργων θα πρέπει να οδηγήσει σε μείωση κάθε τύπου επιδότησης τους.

Η κυβερνητική πολιτική μετα-

τροπής του ΟΑΕΔ από μηχανισμό εξεύρεσης εργασίας και επιδότησης των ανέργων σε **μηχανισμό επιδότησης της ελαστικής απασχόλησης δηλαδή των ίδιων των “εργοδοτών”** οδηγείται σε αποτυχία. Η εκτίναξη της ανεργίας, της προσωρινής και μερικής απασχόλησης στο 1/3 του συνολικού εργατικού δυναμικού τσακίζει και αυτήν την πολιτική “ανάσχεσης” της ανεργίας, μέσω της κατάρρευσης των ασφαλιστικών Ταμείων στα οποία αυτή στηρίζεται.

ΟΙ 300 ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΑΠΕΡΓΟΙ ΠΕΙ

Από την Τρίτη 25 Ιανουαρίου 300 μετανάστες εργάτες κάνουν απεργία πείνας, οι 250 στην Αθήνα και οι 50 στη Θεσσαλονίκη. Ήρθαν από την Κρήτη, όπου εργάζονταν μερικοί για 7, 10, ή και παραπάνω χρόνια, για να διεκδικήσουν νομιμοποίηση και ίσα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις με τους Έλληνες εργάτες. Ήρθαν όχι για να εκλιπαρίσουν ελεημοσύνη, αλλά να διεκδικήσουν, σαν προλετάριοι τον σεβασμό. Για να ζητήσουν την ταξική αλληλεγγύη από τους Έλληνες εργάτες.

Η πρωτοφανής σε μαζικότητα και σημασία απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών που κατέφθασαν από την Κρήτη τα ξημερώματα της Κυριακής 23/1, με αίτημα την νομιμοποίησή τους –κι ενώ αυτός ο αγώνας βρίσκεται ακόμα εν εξελίξει– έχει ήδη αναδειχτεί σε μια από τις σημαντικότερες στιγμές στην ταξική πάλη του τελευταίου διαστήματος, ένας αγώνας ζωής με πάρα πολλές προεκτάσεις. Σπάνια, στις υποτιθέμενες «ειρηνικές περιόδους», η αστική εξουσία ξεγυμνώνεται τόσο απροκάλυπτα από τα ψευτο-δημοκρατικά της φτιασίδια και αποκαλύπτει σε όλη της την ασχήμια, το πραγματικό της, αποκρουστικό και βάρβαρο πρόσωπο. Ακριβώς επειδή οι ενδείξεις είναι τόσο σαφείς μπορούμε να πούμε με σιγουριά: δεν διανύουμε, ούτε καν υποθετικά, μια «ειρηνική περίοδο» αλλά μια περίοδο, εν μέσω παγκόσμιας χρεοκοπίας, ενός άγριου κοινωνικού πολέμου που τώρα ξεσπά, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε πλανητικό επίπεδο, με την Αραβική Επανάσταση σε Αίγυπτο και Τυνησία να αποτελεί το πρώτο σκίζτημα της Παγκόσμιας Επανάστασης. Οι Άραβες εργάτες με την συλλογική τους πράξη, «στέλνουν μηνύματα, στέλνουν κραυγές», στην ευρωπαϊκή εργατική τάξη και σε όλο τον κόσμο. Οι 300 συμπατριώτες τους, μακριά από τις πατρίδες τους, δίνουν μια εξίσου ηρωική μάχη.

Στην Ελλάδα, η προετοιμασία της αστικής τάξης και του κράτους της για την επερχόμενη ανοιχτή σύγκρουση εντοπίζει το «εύκολο θύμα» στο πρόσωπο των μεταναστών, των αποκλεισμένων. Ο επίσημος κρατικός ρατσισμός του τείχους της ντροπής στον Έβρο, της βύθισης πλοιαρίων μεταναστών και των επιχειρήσεων-«σκούπα» στις πόλεις, βρίσκει το συμπλήρωμά του στα πογκρόμ και στα μαχαιρώματα των μεταναστών από τις παρα-

κρατικές φασιστικές συμμορίες και, ακόμα περισσότερο, στο δηλητήριο του μίσους που διαχέουν καθημερινά στην κοινωνία τα ανθρωποφαγικά ΜΜΕ, που τις τελευταίες ημέρες με αφορμή τα γεγονότα της Νομικής, βάλθηκαν να ξεπεράσουν σε ρατσισμό ακόμα και τον ναζιστή Μιχαολιάκο.

Εξ αρχής, με την εγκατάσταση 250 μεταναστών (οι 50 βρίσκονται στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης) στο παλιό, και μη λειτουργικό κτίριο της Νομικής επί της Σόλωνος (με πρόταση φιλοξενίας του Φοιτητικού Συλλόγου της σχολής, κι όχι με «κατάληψη», όπως συκοφαντικά καθιερώθηκε ο όρος από τα κανάλια), έγινε σαφές πως τα φερέφωνα του καθεστώτος που λέγονται δημοσιογράφοι, από κοινού με τους καλεσμένους στα τηλεπαράθυρα υπουργούς, εκφράζουν με συνέπεια την επικοινωνιακή πολιτική της κυβέρνησης, προωθώντας τον σχεδιασμό της προαποφασισμένης βίαιης κατασταλτικής επέμβασης στην Νομική και της απέλασης των μεταναστών. Οι λυσσασμένες επιθέσεις και η χολή που έσταζαν από τηλεοράσεως υπουργοί όπως η Διαμαντοπούλου, ο Παπουτσής ή η Χριστοφιλοπούλου, σε σύμπνοια με

Νεοδημοκράτες και φασίστες τύπου Άδωνη, αποτελούν μνημείο χυδαιότητας και πολύτιμη διδαχή για το πώς επιχειρεί ο συνασπισμός των αστικών πολιτικών δυνάμεων να διαμορφώσει με επιθετικό τόνο την κοινή γνώμη, προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος ακόμα και για τις πιο απάνθρωπες ενέργειες.

Για ημέρες τα κύματα της λάσπης ακολουθούν το ένα μετά το άλλο και καταρρίπτονται με την ίδια ταχύτητα: διακόπηκε η λειτουργία της σχολής, την στιγμή

που πρόκειται για ένα άδειο κτίριο που δεν προβλέπεται να λειτουργήσει πριν από το Σεπτέμβριο. Στο κτίριο, είπαν, έγιναν ζημιές, την στιγμή που η συμπεριφορά των απεργών απέναντι στο χώρο είναι υποδειγματική. Οι μετανάστες, είπαν, είναι κίνδυνος για την δημόσια υγεία γιατί «κουβαλούν» αρρώστιες, την στιγμή που έχουν εξεταστεί από την πρώτη ημέρα από γιατρούς. Οι μετανάστες, είπαν, είναι υποχείρια κι υποκινούμενοι από αριστερές δυνάμεις, την στιγμή που οι ίδιοι ξε-

καθαρίζουν σε όλους τους τόνους, και με δελτία τύπου πως όλες οι αποφάσεις τους παίρνονται από τους ίδιους, αμεσοδημοκρατικά από την ανεξάρτητη από τους αλληλέγγυους συνέλευση τους. Οι μετανάστες, είπαν, «κατέλυσαν το άσυλο» –στρέφοντας σκόπιμα την κουβέντα εκεί και τραβώντας την προσοχή από τον αγώνα των μεταναστών– λες και μπορούν να ορίσουν για ποιόν είναι και για ποιόν δεν είναι το άσυλο, αυτοί που θέλουν να το καταργήσουν για να ξεμπερδεύουν μαζί του μια και καλή. Το άσυλο ανήκει στο λαό και στο κίνημα, δική τους κατάσταση είναι και αυτούς προστατεύει από τους όψιμους «υπερασπιστές» του.

Σε αυτόν τον οχετό λάσπης, η αστική τάξη και τα τσιράκια της, βρήκαν έναν ανέλπιστο (:) σύμμαχο. Όπως και τον Δεκέμβριο του 2008, όταν συντάχτηκε με το αντιδραστικό μπλοκ ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ κατά της εξέγερσης, έτσι και τώρα, το ΚΚΕ του Περισσού προτίμησε να βάλει τρικλοποδιές στον αγώνα των απεργών πείνας, βάλλοντας κατά της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης και συγκεκριμένα του ΣΥΝ και του ΣΥΡΙΖΑ, υιοθετώντας την επίσημη θέση της κυβέρνησης πως οι μετανάστες, σαν να πρόκειται για άβουλα βρέφη, έχουν πέσει θύματα εκμετάλλευσης για μικροπολιτικούς λόγους ανάδειξης των προαναφερόμενων σχημάτων, ενώ θέτουν σε κίνδυνο και το άσυλο. Μια κατάπτυστη ανακοίνωση ενδεδυμένη με γενικόλογη αριστερή φρασεολογία υποτιθέμενης υποστήριξης των μεταναστών, αλλά στην ουσία της πλήρως εναρμονισμένη με το πνεύμα και το γράμμα της επίσημης προπαγάνδας. Η αθλιότητα συνεχίστηκε και στο κυριακάτικο φύλλο του Ριζοσπάστη που σε άρθρο σχετικά με τα γεγονότα της Νομικής, στοχοποιούνται ονομαστικά αγωνιστές ως υπεύθυνοι χειραγώγησης των μεταναστών, αλλά και χίλια δυο άλλα «αμαρτήματα» που ο «Ρ» ανασύρει από το παρελθόν, με το γνωστό συνωμοσιολογικό του δαιμόνιο. Κάθε κριτική για τα μέσα, τις μεθόδους και τα αποτελέσματα ενός αγώνα είναι καλοδεχούμενη. Την στιγμή όμως που η μάχη είναι σε εξέλιξη, και μάλιστα κρέμονται από αυτή οι ζωές 300 ανθρώπων, κάθε απόπειρα να στοχοποιηθεί και να διασπαστεί το μπλοκ των δυνάμεων που αγωνίζονται, ισοδυναμεί με προδοσία. Αυτό να το θυμούνται καλά οι γραφειοκράτες νοσταλγοί του Στάλιν που μέρα με

Είμαστε εργάτες Συζήτηση με τους απεργούς πείνας

Βράδυ της Πέμπτης 27 Γενάρη στην περικυκλωμένη από τα ΜΑΤ Νομική Σχολή, ενώ πληθαίνουν οι απειλές για επέμβαση της αστυνομίας συζητάμε με δυο απεργούς πείνας από το Μαρόκο. Ο ένας, ο 30χρονος και εξαιρετικά πολιτικοποιημένος Λ., ζει κι εργάζεται στην Ελλάδα εδώ κι επτά χρόνια.

Ύστερα από μια απεργία πείνας διάρκειας 38 ημερών στα Χανιά πριν από 3 χρόνια, μαζί με άλλους 14, κατάφερε να κερδίσει την νομιμοποίηση, ενώ είχε προηγηθεί άλλη μία στην πατρίδα του για πολιτικούς πάλι λόγους. Στην παρούσα απεργία πείνας συμμετέχει για λόγους αλληλεγγύης προς τους υπόλοιπους μετανάστες. Ο Κ., στα 17, χωρίς χαρτιά, από πολύ μικρή ηλικία βρέθηκε στα Χανιά, και είναι άνεργος πλέον, αφού οι απολύσεις έχουν ήδη ξεκινήσει και δεν κοιτάνε εθνικότητα.

Μιλήσαμε για τις δυσκολίες στη ζωή των μεταναστών στην Ελλάδα και από οικονομικής και από κοινωνικής άποψης, εφόσον τα τελευταία χρόνια έχει ενισχυθεί η ξενοφοβία και οι ρατσιστικές επιθέσεις. Ο Λ. έκανε τις απαραίτητες συγκρίσεις του εργατικού κινήματος Ελλάδας και Γαλλίας, ιδιαίτερα στα προβλήματα που αφορούν στους μετανάστες εργάτες, εξηγώντας μας πως στην πρώην αποικιακή μητρόπολη λαοί σαν τον δικό του, έχουν καταφέρει να ριζώσουν και να συνδεθούν οργανικά με το ντόπιο κίνημα. Κάτι που δεν έχει επιτευχθεί ακόμα στην Ελλάδα. Ιδιαίτερη σημασία δίνει στις διαφορετικές γενιές των μεταναστών, στις δυσκολίες που αντιμετώπισε

κάθε μια από αυτές, και στο γεγονός ότι η απουσία δομών και οργάνωσης των μεταναστών στις χώρες υποδοχής οδήγησε, ιδιαίτερα τις πρώτες γενιές, σε μια πιο ατομιστική στάση ζωής κι απουσία θέλησης για συλλογική οργάνωση. Αυτό όμως δείχνει να αλλάζει προς το καλύτερο, όπως μας είπε. Μιλήσαμε ακόμα για τις εξελίξεις σε Αίγυπτο και Τυνησία και για την Αραβική Επανάσταση που έχει ήδη ξεκινήσει. «Είμαι αισιόδοξος ότι τα πράγματα θα αλλάξουν προς το καλύτερο», μας είπε ο Λ., εκφράζοντας μάλιστα την εκτίμηση πως ό,τι γίνεται αυτή την στιγμή στις χώρες του Μαγκρέμπ θα μεταφερθούν σύντομα στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη.

Μας μίλησε για τους λόγους που επιλέχτηκε από τους μετανάστες αγωνιστές η Αθήνα και συγκεκριμένα η Νομική Σχολή ως χώρος για την απεργία. «Η Αθήνα είναι το κέντρο της Ελλάδας και των μεγαλύτερων εξελίξεων στο εργατικό κίνημα, και γι' αυτό το λόγο επιλέξαμε να κάνουμε μια μαζική απεργία πείνας εδώ, και μάλιστα στην Νομική που είναι ένα δημόσιο κτίριο». Και οι δυο συνομιλητές μας εξέφρασαν την αποφασιστικότητά τους, μαζί και όλων των υπόλοιπων απεργών, να συνεχίσουν την απεργία πείνας κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες και με οποιοδήποτε κόστος, ακόμα και την ζωή τους. «Εμείς είμαστε εργάτες αλλά δεν έχουμε άλλο τρόπο να αγωνιστούμε πέρα από την απεργία πείνας γιατί δεν έχουμε χαρτιά»...

Άντα Π.

ΝΑΣ & Η ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

την μέρα εκφυλίζουν και ντροπιάζουν όλο και περισσότερο το κόμμα, στο οποίο κάποτε υπήρξε γραμματέας ο Παντελής Πουλιόπουλος...

Το χρονικό της «Εξόδου»

Αναμφίβολα τα γεγονότα της Πέμπτης 27/1 αποτελούν την κορύφωση του «δράματος» της Νομικής. Οι μετανάστες στην 3η ημέρα απεργίας πείνας, και οι πιέσεις από κυβέρνηση, πρωτανικές αρχές και ΜΜΕ ασφυκτικές. Καθημερινές ανακοινώσεις, δελτία τύπου και συνεντεύξεις των απεργών απαντούν στις συκοφαντίες και αποσαφηνίζουν τα δίκαια αιτήματά τους. Μετά από αλλεπάλληλες κρούσεις και διαβουλεύσεις το πρωί της Πέμπτης καταφτάνει η πρόταση για μετεγκατάσταση σε ιδιωτικό κτίριο της Πατησίων & Ηπείρου, με τον ιδιοκτήτη να θέτει όρους που ισοδυναμούν με πρόταση εγκλεισμού σε στρατόπεδο: όχι αλληλέγγυοι στο κτίριο πάρα μόνο οι φακελωμένοι σε ονομαστική κατάσταση μετανάστες, 24ωρη παρουσία της αστυνομίας, προσωρινή παραμονή τους στο κτίριο. Μετά από συνέλευση οι μετανάστες ανακοινώνουν την αρνητική τους απάντηση και επιμένουν στη συνέχιση της απεργίας στη Νομική. Πώς άλλωστε θα μπορούσαν να εμπιστευτούν ένα αστικό κράτος, που τους καταστέλλει και κυνηγάει εδώ και τόσα χρόνια αρνούμενο να τους αναγνωρίσει τα δικαιώματά τους, και που ακόμα και κάτω από την πίεση μια μαζικότητας απεργίας πείνας, διατυμπανίζει από τηλεοράσεως, πως οι απεργοί πρέπει να απελαθούν;

Κατά τις 4 το απόγευμα αντιπροσωπεία της πρωτανικής αρχής με επικεφαλής τον κοσμήτορα καταφτάνει για να παραδώσει το τελεσίγραφο και να λάβει την οριστική αρνητική απάντηση. Σε μισή ώρα μετά την αποχώρησή τους, η τροχαία τοποθετεί κορδέλα διακόπτοντας την κυκλοφορία, στην πάνω μεριά της Σόλωνος. Μια διμοιρία ΜΑΤ προστίθεται, ενώ από την κάτω μεριά μια κλούβα μπαίνει κάθετα στον δρόμο. Οι μπάτσοι φοράνε κράνη και βγαίνουν σε παράταξη στον δρόμο με ασπίδες και γκλοπ στο χέρι, στα 20 μέτρα από την είσοδο της Νομικής και από τις δυο μεριές. Οι αλληλέγγυοι που βρίσκονταν στο κτίριο βγαίνουν στον δρόμο. Η ειδοποίηση συντρόφων για ενίσχυση είναι άμεση, αλλά η στρατηγική της αστυνομίας έχει μπει ήδη σε εφαρμογή. Όλο το κέντρο αστυνο-

μοκρατείται σε πρωτόγνωρα επίπεδα και μέσα σε ελάχιστα λεπτά καμιά πρόσβαση προς την Νομική δεν είναι εφικτή. Από τηλεφωνήματα φτάνει το νέο πως έγινε άρση ασύλου. Όσοι δεν κατάφεραν να προσεγγίσουν την σχολή, μετά από διάφορα άμεσα καλέσματα, συγκεντρώνονται σε διάφορα σημεία περιμετρικά, Προπύλαια, Σόλωνος, Ακαδημίας, κλπ. Ο κόσμος γρήγορα ανέρχεται στις 5.000, περικυκλώνοντας τους περικυκλωτές. Το βράδυ πέφτει και η ενημέρωση λείει πως αναμένεται η άφιξη του εισαγγελέα. Τελικά καταφτάνει με συνοδεία μιας κουστωδίας μπάτσων που φτάνουν απειλητικά λίγα μέτρα από την πόρτα. Ο μεγάλος όγκος των αλληλέγγυων μπαίνει στο κτίριο και κλείνει την πόρτα, ενώ κάποιοι μένουν έξω και μια αντιπροσωπεία της Πρωτοβουλίας ξεκινάει τις διαπραγματεύσεις. Αρχίζει το «θέατρο του παραλόγου»...

Η «λύση» του κτιρίου της Ηπείρου επανέρχεται, ενώ ο ιδιοκτήτης εμφανίζεται αμετακίνητος στην αλλαγή των όρων. Οι μετανάστες συζητούν κι αποφασίζουν την συνέχιση της απεργίας πείνας μέσα στην Νομική, με ό,τι κίνδυνο κι αν επιφέρει αυτό. Η επέμβαση είναι σίγουρη. Μετά από απόφαση των απεργών για παθητική αντίσταση κάθονται στο πάτωμα, ενώ οι αλληλέγγυοι σχηματίζουν αλυσίδες μπροστά τους φωνάζοντας συνθήματα. Νέες διαπραγματεύσεις φέρνουν γύρω στις 11 μ.μ. νέα αποτελέσματα. Μετά από πολύωρη αναμονή για την άφιξη του, ο ιδιοκτήτης εμφανίζεται συζητήσιμος στους όρους της μετακίνησης. Δέχεται να επιτρέψει την παρουσία περιορισμένου αριθμού αλληλέγγυων ενώ δεν επιμένει στην παρουσία της αστυνομίας έξω από το κτίριο. Οι μετανάστες συζητούν ξανά, και αποφασίζουν να δεχτούν τους όρους. Αρνούνται όμως να εμπιστευτούν τις υποσχέσεις του εισαγγελέα πως θα μεταφερθούν με πούλμαν χωρίς να υπάρξει κανένα πρόβλημα και κοινό αίτημα αλληλέγγυων και μεταναστών είναι η πραγματοποίηση πορείας μέχρι το κτίριο της Ηπείρου. Η απάντηση γι' αυτόν τον όρο καθυστερεί κι άλλο, αλλά τελικά είναι θετική. Ο εισαγγελέας λείει να μαζευτούν τα

πράγματα των απεργών πείνας και να ετοιμαστούν γι' αποχώρηση. 250 εξαντλημένοι άνθρωποι με ογκώδεις μπόγους και σάκους στην πλάτη συνωστίζονται όρθιοι μαζί με τους αλληλέγγυους μπροστά στην πόρτα. 20 εξ αυτών είναι άρρωστοι. Τα 10 λεπτά διορίας για την υποτιθέμενη αποχώρηση περνούν κατά πολύ. Τα νεύρα τεντώνουν. Οι μπάτσοι που έχουν κλείσει την είσοδο με τις πλάτες γυρισμένες δεν απαντούν επιδεικτικά στις ερωτήσεις για ποιόν λόγο καθυστερούμε και παρά τα συμφωνηθέντα δεν απομακρύνονται. Κάποιος εντελώς αδύναμος άνθρωπος από την απεργία και την αρρώστια λιποθυμά και γι' αρκετά λεπτά δεν ανακτά τις αισθήσεις του. Αλληλέγγυος γιατρός ελέγχει τον σφυγμό του. Μετά από πολλές προσπάθειες συνέρχεται και σηκώνεται υποβοηθούμενος από τους συντρόφους του. Άλλος μετανάστης που διαφώνησε με την απόφαση της αποχώρησης προσπαθεί να αυτοκτονήσει πηδώντας από την ταράτσα, και τον συγκρατούν τελευταία στιγμή. Κι άλλοι μετανάστες σε συζητήσεις λένε πως «αν είναι να πάμε φυλακή, καλύτερα να πηδήξουμε όλοι».

Ο εμπαιγμός που υπήρχε στα μυαλά μας ως υποψία επιβεβαιώνεται. Αστείες δικαιολογίες προβάλλονται από τον ιδιοκτήτη: «έχω έπιπλα που πρέπει να μεταφερθούν, τώρα είναι αργά για να ανοίξω το κτίριο» και άλλα τραγελαφικά. Η συμφωνία καταρρέει και οι πόρτες ξανακλείνουν. Οι μετανάστες συνέρχονται σε συνέ-

λευση κι αποφασίζουν την παραμονή τους στο κτίριο με κάθε κόστος. Τα πράγματα γυρνάνε στην θέση τους. Μεγάλος αριθμός μεταναστών, αποφασισμένοι να μείνουν στην Νομική και να μην ασχοληθούν άλλο με την κοροϊδία του κράτους, πέφτουν για ύπνο. Αλληλέγγυοι μένουν για περιφρούρηση. Οι μπάτσοι πλέον κολλάνε το πρόσωπο τους στο τζάμι. Κοιτάνε μέσα, κοροϊδεύουν, γελάνε. Άλλοι σηκώνουν το πανό που βρίσκεται έξω και κάνουν νοήματα. Από ώρες έχει ειπωθεί πως δεν κρατιούνται και αναμένουν σαν λυσσασμένοι την εντολή του εισαγγελέα για να εισβάλλουν και να πατήσουν και επίσημα το άσυλο.

Στις 3 η ώρα, ο εισαγγελέας επανέρχεται: «Ο ιδιοκτήτης παραχωρεί τον κάτω χώρο του κτιρίου, ή δέχστε ή σε δέκα λεπτά μπαίνουμε». Οι μετανάστες δέχονται και ξανά από την αρχή συγκεντρώνουν τα πράγματά τους. Οι αλληλέγγυοι βοηθούν με κάθε τρόπο. Η απαίτηση όμως είναι επιτακτική για την απομάκρυνση των μπάτσων. Σε λίγα λεπτά έχουν όντως φύγει και ο κόσμος βγαίνει στον δρόμο. Έτσι, ξεκινάει το πιο αλλόκοτο καρναβάλι που έχει ποτέ εμφανιστεί, μια ζωντανή πορεία εκατοντάδων αλληλέγγυων και μεταναστών με συνθήματα και φωνές, στις 3.30 τα χαράματα, μέσα στους δρόμους της Αθήνας, από την Νομική Σχολή μέχρι το κτίριο της Ηπείρου...

Αναμφίβολα, η πρώτη εντύπωση που δίνεται για την εξέλιξη της υπόθεσης είναι πως πρόκειται για μια υποχώρηση, με την υπό πίεση αποδοχή μιας πρότασης του κράτους που έχει προηγουμένως απορριφθεί. Μια υποχώρηση, που όπως λένε οι ίδιοι οι μετανάστες έγινε με το πιστόλι στον κρόταφο. Είχε γίνει εμφανές εξ αρχής από την στάση της κυβέρνησης και των παπαγάλων τους, πως ο τελικός στόχος ήταν η άγρια καταστολή και η απέλαση των μεταναστών. Καμιά άλλη εναλλακτική προοπτική δεν φαινόταν στον ορίζοντα. Ακόμα κι όταν οι διαπραγματεύσεις οδήγησαν σε κάποιες επιμέρους συμφωνίες, οι αλλεπάλληλοι εμπαιγμοί και καθυστερήσεις απέδειξαν την πρόθεση της κυβέρνησης να μην

υπάρξει κάποια άλλη λύση πέρα από την επέμβαση και την καταστολή. Η μαζική παρουσία 5000 αλληλέγγυων έξω από τη Νομική τους δυσκόλεψε τα σχέδια. Οι καθυστερήσεις εν είδει ψυχολογικού πολέμου μέχρι τα ξημερώματα έγιναν με σκοπό να σπάσουν τα νεύρα των εσώκλειστων και, κυρίως, να προκαλέσουν το φυλλορόισμα των εξωτερικών συγκεντρώσεων.

Από την επόμενη κιόλας ημέρα, το «κυβερνητικό» ΜΕΓΑ, στις ειδήσεις του είτε απερίφραστα πως η κυβέρνηση φοβήθηκε εξεγέρσεις μεταναστών και κύμα καταλήψεων στις σχολές. «Η κυβέρνηση φοβάται το σύνδρομο του Δεκέμβρη», όπως γράφτηκε στον τύπο. Ο αγώνας ζωής και θανάτου 300 μεταναστών, έγινε ο εφιάλτης τους. Φρόντισαν να δείξουν το πιο πρόστυχο και άθλιο πρόσωπό τους, παίζοντας με το δράμα ανθρώπων που αγωνίζονται για την ίδια την ζωή, αλλά τελικά βρέθηκαν και οι ίδιοι σε αδιέξοδο.

Φυσικά, τίποτα δεν έχει τελειώσει. Οι συνθήκες στο νέο κατάλυμα, ένα νεοκλασικό, ωραίο ίσως για πολιτιστικές εκδηλώσεις, αλλά στενόχωρο και άθλιο για να στεγάσει 250 απεργούς πείνας, είναι μέρος ενός ακόμα άθλιου εμπαιγμού. Τι εμπιστοσύνη άλλωστε θα μπορούσε να έχει κανείς στον «ιδιοκτήτη», που είναι και ιδιοκτήτης της φιλοκυβερνητικής Κάππα Ρισέρτς, προσωπικός φίλος στελεχών του ΠΑΣΟΚ, που διοργανώνει ημερίδες για το μεταναστευτικό με ομιλητές τους... Χρυσοχοϊδη και Παπουτσή; Παρά τις υποσχέσεις του, στο «παλάτι» δεν υπάρχουν τουαλέτες, επαρκής χώρος για όλους, ενώ η «παραχώρηση» έγινε για 15 μόλις ημέρες. Νέες μάχες θα δοθούν στις ημέρες που έρχονται γύρω από αυτά τα ζητήματα.

Το κεντρικό σημείο όλης αυτής της πάλης δεν είναι ούτε το άσυλο (παρ' όλη την σημασία του), ούτε οτιδήποτε άλλο, αλλά η απεργία πείνας των 300 μεταναστών. Αυτός είναι ο άξονας γύρω από τον οποίο κινούνται και σημασιοδοτούνται όλα τα υπόλοιπα. Και αυτός ο αγώνας βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη, απαιτώντας την αμέριστη συμπαράσταση όλων. Εκφράζει όλους τους κολασμένους που επιτέλους σηκώνουν κεφάλι, την πολυπόθητη ενότητα ελλήνων και μεταναστών εργατών μέσα στην ίδια την πράξη και τους αγώνες.

Κώστας Απ.

Αλληλεγγύη στους μετανάστες εργάτες απεργούς πείνας

Οι 50 μετανάστες – εργαζόμενοι που στεγάζονται στον 7ο όροφο του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης βρίσκονταν (την Τρίτη 1 Φεβρουαρίου 2011) στην όγδοη ημέρα απεργίας πείνας, παρουσιάζοντας την αναμενόμενη απώλεια βάρους, σύμφωνα και με την ιατρική ομάδα που τους παρακολουθεί.

Στα πλαίσια στήριξης και συμπαράστασης του αγώνα τους συνεχίστηκαν, όπως και στην Αθήνα, να στέλνονται ψηφίσματα και κείμενα στήριξης από σωματεία, συλλόγους, οργανώσεις και συλλογικότητες της πόλης. Την αλληλεγγύη του στους 300 μετανάστες-αγωνιστές εκφράζει το Εθελοντικό Σχολείο μεταναστών «Οδυσσεάς» με κείμενο

συμπαράστασης, ενώ ψήφισμα συμπαράστασης έστειλε και ο Σύλλογος Μεταφραστών Επιμηλητών Διορθωτών. Επίσης, ο Σύλλογος Οικότροφων Φοιτητών Εσθίων Θεσσαλονίκης δήλωσε την έμπρακτη αλληλεγγύη του με ψήφισμα, καθώς και με την ανάρτηση ενός τεράστιου πανό στις εστίες.

Στα πλαίσια των δράσεων

αλληλεγγύης και γνωστοποίησης του αγώνα των μεταναστών - απεργών πείνας, μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης πραγματοποίησαν δύο επιτυχημένες συμβολικές καταλήψεις ραδιοφωνικών σταθμών της πόλης (republic 100.3 και κοσμοράδιο 95.1). Και στις δύο περιπτώσεις διακόπηκε το πρόγραμμα ροής διαβάστηκε

το κείμενο των απεργών πείνας, ενώ ανακοινώθηκαν και οι δράσεις των επόμενων ημερών. Επίσης το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου στις 7 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί συναυλία αλληλεγγύης στην πλατεία, μπροστά από το Εργατικό Κέντρο, με το Θανάση Γκαϊφύλια και πολλά συγκροτήματα της πόλης.

allilmap.wordpress.com

ΕΑΑΚ ΒΟΛΟΥ

[...] Η ΕΑΑΚ Βόλου εκφράζει την αμέριστη συμπαράσταση και έμπρακτη αλληλεγγύη της στους 300 μετανάστες που αγωνίζονται για τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς προϋποθέσεις.

Οι μετανάστες βρίσκονται όμηροι της πολιτικής της κυβέρνησης στα πλαίσια και της ΕΕ, όπου κρατούνται σε καθεστώς παρανομίας, προσφέροντας ουσιαστικά το κράτος στο κεφάλαιο μεγάλες εργατικές μάζες βορά στις επιδιώξεις του για υπερεκμετάλλευση και υποβάθμιση της εργασίας του εργαζόμενου λαού συνολικά. Διωγμένοι από τη φτώχεια, την ανεργία, τους πολέμους, τις δικτατορίες στις χώρες τους, συναντούν τη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης που τους «υποδέχεται» με τα σχέ-

διά της για τον φράχτη στον Έβρο και τον νέο «αντιμεταναστευτικό» νόμο Παπουτσή. Για να δικαιολογήσουν την κρίση ενός γερασμένου συστήματος και τις τραγικές συνέπειες μιας αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής και να αποπροσανατολίσουν την οργή των εργαζομένων και της νεολαίας θέλουν να μετατρέψουν τους μετανάστες σε «αποδιοπομπαίους τράγους». Για μας δεν υπάρχουν λαθραίοι εργάτες, αλλά λαθραίοι εργοδότες. Οι επίθεση στους μετανάστες είναι ουσιαστικά ο δούρειος ίππος για την εμπέδωση των σχεδίων για κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων αιώνων και την δημιουργία του εργασιακού μεσαίωνα και την ασυλία της εργοδοτικής αυθαιρείας.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

Με έκπληξη και αγανάκτηση διαβάζουμε την ανακοίνωση του Προεδρείου της ΠΟΣΔΕΠ «σχετικά με την προαναγγελθείσα κατάληψη των χώρων της ΝΟΠΕ του ΕΚΠΑ από μετανάστες!!». Άλλη μια φορά οι συνδικαλιστικές διαδικασίες παρακάμπτονται για να βγουν ανακοινώσεις με τις θέσεις του Προεδρείου της ΠΟΣΔΕΠ, οι οποίες εμφανίζονται ως θέσεις της Ομοσπονδίας και εξυπηρετούν την κυβερνητική πολιτική. Το Προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ επιχειρεί πάλι να θέσει ζήτημα αναδιάρθρωσης του πανεπιστημιακού ασύλου, ακόμα και σ' αυτή την περίπτωση, όπου ο πανεπιστημιακός χώρος δεν χρησιμοποιείται για καμία λειτουργία του ΕΚΠΑ.

Ο Κοσμήτορας της ΝΟΠΕ Μ. Τσιμισιζέλης αποφασίζοντας το lockout της Σχολής φαίνεται ότι προ-

τάσσει την ιδιότητά του ως Προέδρου του Κέντρου Μελετών Ασφάλειας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη παρά αυτή του πανεπιστημιακού δασκάλου! Δεν μας εκπλήσσει καθόλου. Η «πρόθυμη» στάση του ως συνομιλητής του Υπουργείου κατά την περίοδο των αγώνων της πανεπιστημιακής κοινότητας για τη μη αναθεώρηση του Άρθρου 16 μάς είναι ακόμα νοπή.

Οι μετανάστες που βρίσκονται στη Νομική ζητούν το αυτονόητο: Ίσα δικαιώματα με τους Έλληνες εργαζόμενους και είναι έτοιμοι να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή για να ζήσουν ως άνθρωποι με αξιοπρέπεια.

Οι μετανάστες είναι θύματα του κοινωνικού πολέμου που διεξάγει ενάντια στους εργαζόμενους και στους λαούς το ίδιο παγκόσμιο ληστρικό μεγάλο κεφάλαιο που επέ-

βαλε στη χώρα μας τον εργασιακό μεσαίωνα και την υποτέλεια του Μνημονίου. Ο αντίπαλος είναι κοινός και κοινός πρέπει να είναι ο αγώνας εναντίον του.

Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στους απεργούς πείνας μετανάστες, χαίρετιζουμε την απόφαση του Συλλόγου Φοιτητών Νομικής Αθηνών, καταγγέλλουμε την απαράδεκτη μεθόδευση του Προεδρείου της ΠΟΣΔΕΠ και τη στάση του Κοσμήτορα της ΝΟΠΕ και διατυπώνουμε ξεκάθαρα την πάγια αντίθεσή μας σε οποιαδήποτε προσπάθεια περιορισμού του κοινωνικού χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου, υπενθυμίζοντας παράλληλα ότι ο ρατσισμός δεν θίγει μόνο όσους τον υφίστανται, αλλά προσβάλλει εξίσου και εκείνους που τον ανέχονται.

25/01/2011

Αλαίν Μπαντιού Αλληλεγγύη στους μετανάστες απεργούς πείνας

Ο Αλαίν Μπαντιού, με την ευκαιρία της πρόσφατης παραμονής του στην Αθήνα, η οποία συνέπεσε με την απεργία πείνας των 300 μεταναστών, έκανε την ακόλουθη δήλωση αλληλεγγύης:

Αθήνα, 29 Ιανουαρίου 2011

Σε όλη την Ευρώπη λαμβάνονται ακραία μέτρα ενάντια στους εργάτες που κατάγονται από ξένες χώρες.

Τους κάνουν να πληρώσουν μια κρίση για την οποία υπεύθυνοι είναι

το χρηματοπιστωτικό σύστημα και τα πολιτικά του στηρίγματα. Είναι πλέον πρακτικά αδύνατον να εξασφαλίσει ένας ξένος την νομιμοποίηση της παραμονής του σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα. Εναντίον των ξένων ψηφίζονται νόμοι εξοντωτικοί για την ελευθερία και εκθροικοί απέναντι σε κάθε μορφή ισότητας μεταξύ των ανθρώπων που ζουν εδώ.

Θα ήταν πολύ πιο λογικό να ζητηθούν ευθύνες από τους ιθύνο-

ντες του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού και από όλους εκείνους που τον υπηρετούν, αντί να στρεφόμεστε εναντίον των ανθρώπων οι οποίοι, σε μια παγκόσμια κλίμακα, είναι δύο φορές θύματα αυτού του κατεξοκίν άδικου συστήματος. Καταρχάς γιατί είναι αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν τη χώρα καταγωγής τους για να επιβιώσουν, και έπειτα, γιατί γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης και διωγμών στις χώρες όπου εγκαθίστανται.

Συνυπογράφω το αίτημα όλων των ανθρώπων της προόδου: σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, στην Ελλάδα όπως και στη Γαλλία ή αλλού, η δικαιοσύνη επιβάλλει να νομιμοποιηθούν οι εργάτες που προέρχονται από ξένες χώρες, να σταματήσει η θέσπιση εγκληματικών νόμων εναντίον τους και να παύσουν οι αστυνομικές και γραφειοκρατικές διώξεις.

Αλαίν Μπαντιού, φιλόσοφος, θεατρικός συγγραφέας και μυθιστοριογράφος.

ΕΕΚ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ -

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα (ΕΕΚ-Τροτσκιστές) εκφράζει την πλήρη πολιτική υποστήριξη και ταξική αλληλεγγύη στον αγώνα των 300 μεταναστών εργατών, που ξεκίνησαν από την Τρίτη 25 Ιανουαρίου απεργία πείνας, διεκδικώντας «νομιμοποίηση και ίσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και υποχρεώσεις» με τους Έλληνες εργάτες.

Οι 300 μετανάστες που (στη μεγάλη πλειοψηφία) έφθασαν από την Κρήτη στην Αθήνα (οι 250) και οι 50 στη Θεσσαλονίκη δίνουν έναν αγώνα αξιοπρέπειας που αξίζει το θαυμασμό κάθε αγωνιζόμενου, καταπιεσμένου, και σκεπτόμενου ανθρώπου.

Οι μετανάστες είναι τα ταξικά

αδέλφια των ελλήνων εργατών. Αυτοί που χτίζουν τις οικοδομές, που δουλεύουν στις ελιές και στα πορτοκάλια και στις πιο βρειές εργασίες, αυτοί που με τον ιδρώτα και το αίμα τους έστησαν τα Ολυμπιακά έργα, οι πιο παραγωγισμένη ομάδα του προλεταριάτου, ορθώνουν το ανάστημά τους και καταφεύγουν στην εσχάτη των λύσεων, στην απεργία πείνας μέχρι θανάτου, για να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους, απειλημένοι από την χρόνια άρνηση και παχυδεμία των ελληνικών καπιταλιστικών κυβερνήσεων.

Και μόνο το πρωτοφανές μέχρι σήμερα γεγονός της μαζικής απεργίας πείνας 300 ανθρώπων θάπρεπε να ξεσηκώσει το θαυμασμό και την

υποστήριξη όλων των σκεπτόμενων και ανυπότακτων ανθρώπων. Αντί γι' αυτό μια σκοταδιστική και εκστρατεία ψεύδους και συκοφαντιών οργανώθηκε.

Καταγγέλλουμε την οργανωμένη συγχροδία των ψευδόμενων ΜΜΕ, της κυβέρνησης και της κομητείας της Νομικής σχολής. Πρώτον, κανένα μάθημα δεν παρεμποδίζεται, αφού στο παλαιό κτήριο της Νομικής εδώ και σχεδόν 10 χρόνια δεν γίνονται μαθήματα. Τα μαθήματα γίνονταν στα νέα κτήρια της Σχολής, με είσοδο από τις οδούς Μασσαλίας και Σίνα. Το ιστορικό κτήριο της Νομικής, με είσοδο από την οδό Σόλωνος, δεν το κατέλαβαν οι μετανάστες. Παραχωρήθηκε από το φοιτη-

τικό σύλλογο της Νομικής και η παραμονή και απεργία πείνας των μεταναστών στηρίζεται στην αλληλεγγύη και αγώνα των αριστερών οργανώσεων και συλλογικοτήτων.

Καταγγέλλουμε την εκστρατεία ψεύδους για δήθεν βανδαλισμούς και κατάληψη του κτηρίου της Νομικής σχολής που προλείπει το έδαφος για τη βίαιη εκδίωξη των μεταναστών από την Αστυνομία και την ταυτόχρονη παραβίαση του ακαδημαϊκού Ασύλου. Το άθλιο "μέτωπο" το οποίο στηθεί από τους φασίστες του ΛΑΟΣ, τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τις φοιτητικές παρατάξεις τους και τη ρατσιστική δημογραφία των ενσωματωμένων αστικών ΜΜΕ χύνει δηλητήριο κατά

των μεταναστών, έχοντας ως στόχο όχι μόνο τους μετανάστες εργάτες που σηκώνουν κεφάλι και διεκδικούν, αλλά τη ντόπια εργατική τάξη που αντιστέκεται στα μέτρα πείνας και εξαθλίωσης που η κυβέρνηση της τρώικας επιβάλλει.

Στο "μέτωπο" της αντι-κατάληψης στη Νομική ήλθε να προστεθεί τελευταία η γραφειοκρατική ηγεσία του ΚΚΕ. Ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο στην πολιτική καταραύλα, η ηγεσία του Περισσού έφθασε στο σημείο να καταγγείλει αυτούς που "οδήγησαν τους μετανάστες στο υπό ανακαίνιση παλιό κτήριο της Νομικής" που τάχα, μ' αυτή τη μέθοδο "εκθέτουν περισσότερο στη συκοφάντηση και στις απειλές αντιδρα-

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα (ΕΕΚ-Τροτσκιστές) καταγγέλλει την κυβέρνηση Παπανδρέου για το όργιο αστυνομοκρατίας στο κέντρο της Αθήνας και τον διωγμό των 300 μεταναστών απεργών πείνας από τη Νομική Σχολή της Αθήνας, τα χαράματα της 28ης Ιανουαρίου. Το ίδιο το άσυλο, για το οποίο τόση δημαγωγία υπήρξε, έγινε από κυβερνητικές, κρατικές και πρυτανικές αρχές κουρελόχαρτο.

Είχε προηγηθεί πενήμηρη εκστρατεία ανθρωποφαγικού ρατσισμού από κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΛΑΟΣ και από την ηλεκτρονική δικτατορία των ΜΜΕ, προκειμένου να απομονωθούν οι απεργοί πείνας και να τσακισθεί κάθε κίνηση αλληλεγγύης προς αυτούς.

Το ανίερο μέτωπο ΠΑΣΟΚ-ΝΔ - ΛΑΟΣ βρήκε στήριξη και στους γραφειοκράτες του ΚΚΕ και τον «Ριζοπάστη» που μίλησαν κι αυτοί για «υποκινητές» και «προβοκάτορες», στρέφοντας όλα τα πυρά στον «τυχοδιωκτισμό» του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ιδιαίτερα στο Δίκτυο, που στοχοποιήθηκαν και δαιμονοποιήθηκαν. Σκηνές πολιτικής αθλιότητας, όπως εκείνες του Δεκέμβρη 2008 επαναλήφθηκαν. Η άσκηση ολόπλευρης ασφυκτικής πίεσης, στην ηγεσία του ΣΥΝ, έφερε το αναμενόμενο αποτέλεσμα: κάλεσε την Πέμπτη 27/1 τους απεργούς πείνας να εγκαταλείψουν τη Νομική.

Υπηρετώντας τις αξιώσεις των δυνάμεων καταστολής του κράτους, της κυβέρνησης, όλου του αστικού πολιτικού συστήματος, των παραφυάδων του σαν τη Ντόρα και των κολαούζων του σαν την ΔΗ.ΑΡ.Ι και με την επιστράτευση ακόμα και των συνεργαζόμενων με το κράτος «μεταναστευτι-

κών» οργανώσεων/σφραγίδα, το Πρυτανικό Συμβούλιο του Πανεπιστημίου Αθηνών αποφάσισε να άρει το άσυλο και έκανε δυνατή την περικύκλωση ολόκληρου του οικοδομικού τετραγώνου όπου στεγάζεται η Νομική από τις αστυνομικές δυνάμεις.

Φόβος όλων των παραπάνω ήταν το ενδεχόμενο να αναπτυχθεί ένα μαζικό κίνημα αλληλεγγύης γύρω από την "κατάληψη της Νομικής" μέσα από το οποίο θα σφυρηλατούνταν η κοινή αγωνιστική δράση ντόπιων και μεταναστών εργατών ενάντια στην αθλιότητα που μας καταδικάζει η καπιταλιστική χρεοκοπία.

Η χρονική στιγμή της "ανακατάληψης" της Νομικής δεν είναι τυχαία: Την ίδια ώρα που κορυφωνόταν η πολιορκία της σχολής από την αστυνομία, η τρόικα αλώνιζε ξανά στην χώρα, ο πρωθυπουργός-ανδρείκελο του ΔΝΤ/ΕΕ/ΕΚΤ διαπραγματεύονταν τους όρους της αναδιάρθρωσης του γιγάντιου εξωτερικού χρέους στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός.

Οι μετανάστες απεργοί πείνας μαζί και οι αλληλεγγυοί προς τον αγώνα τους οργάνωσαν τελικά την εξοδό τους από τη Νομική και την μετεγκατάστασή τους σε κτίριο στην οδό Ηλείου και Πατησίων.

Το ΕΕΚ χαιρετίζει τον μεγαλειώδη αγώνα των 300 απεργών πείνας μαζί και όσους στάθηκαν στο πλευρό τους και ταυτόχρονα καλεί όλους τους εργαζομένους να δείξουν με κάθε τρόπο την αλληλεγγύη τους προς των αγώνα των μεταναστών που συνεχίζεται.

**Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα
ΑΘΗΝΑ, 28/1/2011**

Κάτω τα χέρια από το άσυλο

στικών κομμάτων και μηχανισμών, στην κρατική καταστολή και στους εκβιασμούς των κυκλωμάτων που τους εκμεταλλεύονται", και "προσφέρουν υπηρεσίες στις δυνάμεις που επιθυμούν και επεξεργάζονται την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και "συμβάλλουν στην παραπέρα εκφυλισμό των φοιτητικών συλλόγων εφόσον καλύπτουν τις επιλογές και τις ενέργειές τους με δήθεν συλλογικές διεργασίες και αποφάσεις".

Το ακαδημαϊκό και λαϊκό άσυλο δεν απειλείται από τους μετανάστες εργάτες ούτε από "εκείνους" που τους υποστηρίζουν αλλά από εκείνους που έχουν διακηρύξει πως θέλουν την παραβίασή του και εκεί-

νους που λύνουν τα χέρια της κυβέρνησης να το παραβιάσει. Αυτό που φοβίζει την αστική αλλά και την σταλινική αντίδραση - η μαχητική διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους από τους ίδιους τους μετανάστες, σε ταξική ενότητα με όλη την εργατική τάξη της χώρας- εμάς μας γεμίζει ελπίδα και αυτοπεποίθηση ότι όλοι μαζί, όλη η εργατική τάξη ενωμένη, ανεξάρτητα από κάθε διαχωρισμό, μπορεί να νικήσει, να συντρίψει τον καπιταλισμό, το κράτος και τους πολιτικούς στυλοβάτες του, δεξιά και "αριστερά".

**ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Αθήνα 25 Γενάρη 2011**

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Ομάρ Σουλεϊμάν ένας βασανιστής στη θέση του αντιπροέδρου

(από το «American Leftist»
www.amleft.blogspot.com:
Δευτέρα, January 31, 2011)

Σε μια προσπάθεια να διασωθεί, αποσυρόμενος από το λίγο από το προσκίnio, ο Μουμπάρακ διόρισε τον Ομάρ Σουλεϊμάν.

Περισσότερα για τον Ομάρ Σουλεϊμάν, το νέο αιγύπτιο αντιπρόεδρο, τον νέο Πινοσέτ:

Λίγο μετά την 11/9, ο Αυστραλός πολιτικός Mamdouh Habib συνελήφθη από τις πακιστανικές δυνάμεις ασφαλείας και, υπό την πίεση των ΗΠΑ, βασανίστηκε από Πακιστανούς. Μετά παραδόθηκε (υπό την επίβλεψη αυστραλών διπλωματών) από τα όργανα της CIA στην Αίγυπτο, πρακτική που δεν ασυνήθιστη. Στην Αίγυπτο, ο Habib έτυχε της προσωπικής προσοχής του Σουλεϊμάν. Όπως αφηγείται Richard Neville, με βάση τα απομνημονεύματα του Habib:

Ο Habib ανακρίθηκε από τον Διευθυντή Πληροφοριών της χώρας, Στρατηγό Ομάρ Σουλεϊμάν... Ο Σουλεϊμάν ενδιαφέρονταν προσωπικά για οποιοδήποτε ύποπο για σχέσεις με την Αλ Κάιντα. Καθώς ο Habib είχε επισκεφθεί το Αφγανιστάν λίγο πριν από την 9/11, ήταν ύποπτος. Ο Habib είχε επανειλημμένα υποστεί ηλεκτροσόκ, βυθισμένος στο νερό μέχρι τα ρουθούνια του, κτυπηθεί, τα δάχτυλά του ήταν σπασμένο και είχε κρεμαστεί από μεταλλικούς γάντζους.

Αυτή η μεταχείριση δεν ήταν αρκετή για τον Σουλεϊμάν, έτσι, για να χαλαρώσει τη γλώσσα του Habib, ο Σουλεϊμάν διέταξε ένα φύλακα να δολοφονήσει αποτρόπαια έναν αλυσοδομένο Τούρκο κρατούμενο μπροστά στον Habib - και το έκανε, με ένα άγριο λάκτισμα καράτε.

Μετά από αυτό οι άνδρες του

Σουλεϊμάν απέσπασαν την ομολογία του Habib, τον μετέφεραν πίσω υπό την ευθύνη των ΗΠΑ, και τελικά φυλακίστηκε στο Γκουαντάναμο. Η ομολογία του στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκε ως αποδεικτικό στοιχείο στη δίκη του στο Γκουαντάναμο.

Σαφώς, η ανάδειξη του Σουλεϊμάν, με την αποδοχή των ΗΠΑ, δεν είναι μια κίνηση προς την κατεύθυνση του εκδημοκρατισμού της χώρας.

Εν τω μεταξύ, οι Ισραηλινοί δίνουν οδηγίες στις ΗΠΑ και την ΕΕ:

Το Ισραήλ ζήτησε από τις Ηνωμένες Πολιτείες και ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου (29-30/1) να περιορίσουν την κριτική τους για τον Πρόεδρο Χόσι Μουμπάρακ με σκοπό τη διατήρηση της σταθερότητας στην περιοχή.

Η Ιερουσαλήμ προσπαθεί να πείσει τους συμμάχους της ότι είναι προς το συμφέρον της Δύσης να διατηρηθεί η σταθερότητα του αιγυπτιακού καθεστώτος. Τα διπλωματικά μέτρα ήρθαν μετά από δηλώσεις σε δυτικές πρωτεύουσες, που σημαίνει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρωπαϊκή Ένωση υποστήριξαν τον εκτοπισμό του Μουμπάρακ.

Αναμένεται συνέχιση των ήπιων διακρούσεων για δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις με πολύ επιμονή πάνω στο θέμα των εκλογών, βασιζόμενες στην αυτονόητη παραδοχή ότι ο Μουμπάρακ (ή ο Σουλεϊμάν, ως διάδοχός του) θα παραμείνει στην εξουσία. Οι διαδλωτές επίσης (σύμφωνα με τις διακρούσεις αυτές) θα πρέπει να συνεχίσουν να δρουν ειρηνικά, και να διαπραγματεύονται το μέλλον τους με τους ανθρώπους που τους έχουν κακοποιήσει για τόσο πολύ καιρό. Αν αυτό είναι το καλύτερο που μπορεί να επιτευχθεί μέσω της μη βίαιης πολιτικής ανυπακοής, η αμερικάνικη και η Ευρωπαϊκή απάντηση καλεί σε απόρριψη αυ-

τού από το αιγυπτιακό λαό, ειδικά καθώς ο πραγματικός στόχος είναι, όπως περιγράφεται από τον As'ad Abukhalil το Σάββατο, η διαιώνιση του καθεστώτος με νέα μεταμφίεση.

Φυσικά, εάν οι διαδλωτές είχαν παραμείνει ειρηνικοί απέναντι στην οργανωμένη κρατική βία του Μουμπάρακ την περασμένη εβδομάδα, σήμερα θα αντιμετωπίζαμε υποκριτικές εκφράσεις ανησυχίας καθώς ο Μουμπάρακ θα εξάλειφε αδιάσπαστα κάθε πηγή αντίστασης στην αιγυπτιακή κοινωνία και τα αμερικάνικα καλωδιακά κανάλια ειδήσεων θα επέστρεφαν στην εμπονή τους σχετικά με την ιδιωτική ζωή των διασημοτήτων.

Είναι πολύ ενδιαφέρον το γεγονός ότι φαίνεται να υπάρχει μια σχισμή εδώ, με τις ΗΠΑ και την Ευρώπη να προσβλέπουν σε κάποιο όφελος με την άνοδο του Σουλεϊμάν, ενώ οι Ισραηλινοί ηγέτες, όπως ο Νετανιάχου, παραμένουν προσωπικά δεσμευμένοι με τον Μουμπάρακ. Ίσως, οι Ισραηλινοί να πιστεύουν ότι η αποχώρηση του Μουμπάρακ θα καθιστούσε αδύνατο για οποιονδήποτε, ακόμα και για τον Σουλεϊμάν, να διατηρήσει τα απομεινάρια του σημερινού, φιλοσιωνιστικού καθεστώτος. Ο As'ad Abukhalil έχει αντίθετη άποψη: Έχει την αίσθηση, με βάση την εντατικοποίηση της Σαουδικής προπαγάνδας υπέρ του Μουμπάρακ, καθώς και βάσει των επικοινωνιών του Ομπάμα με τους Ισραηλινούς και τους Σαουδάραβες, ότι η υποστήριξη του Ομπάμα για τον Μουμπάρακ έχει δυναμώσει. Την περασμένη εβδομάδα, ανακάλυψα ότι οι Σιωνιστές πιστεύουν ότι, μαζί με τους παλαιστίνιους, εκατομμύρια Αιγύπτιοι θα πρέπει να φυλακιστούν στο πλαίσιο ενός απολυταρχικού συστήματος, ώστε το Ισραήλ να επιβιώσει. Αναμένουμε να δούμε αν ο Ομπάμα συμφωνεί με αυτό.

**Εμπρός
για την
ευρωπαϊκή
και την
παγκόσμια
επανάσταση**

Μειά την Τυνησία, η Αί

ΖΗΤΩ Η ΑΡΑΒΙΚΗ

Μετά την επαναστατική εξέγερση του λαού της Τυνησίας που ανέτρεψε τον δικτάτορα Μπεν Αλί, η επανάσταση στην Αίγυπτο κλονίζει το καθεστώς του Μουμπάρακ.

Η αστυνομική βία, η κάθοδος των τανκς στους δρόμους των πόλεων (ως εξισορροπητικός και απειλητικός παράγων), η κινητοποίηση παρακρατικών και ταγμάτων εφόδου αστυνομικών με πολιτικά κατά των διαδηλωτών, οι πάνω από 300 νεκροί και οι 3.000 τραυματίες δεν μπορούν να σώσουν τον Μουμπάρακ. Η επαναστατική πυρκαγιά που ξεκίνησε από τις χώρες του Μαγκρέμπ απλώνεται στην Αραβική Μέση Ανατολή ανατρέποντας τα διεφθαρμένα φιλο-ιμπεριαλιστικά αντιλαϊκά καθεστώτα.

Ας τρέμουν οι τύραννοι όχι μόνο στις Αραβικές χώρες αλλά και οι προστάτες τους στην ιμπεριαλιστική Δύση και το σιωνιστικό Ισραήλ.

Ανεξάρτητα από το πόσο μακριά θα πάνε, στην παρούσα φάση, οι επαναστάσεις στις αραβικές χώρες, είναι σαφές ότι ένα νέο κεφάλαιο ανοίγεται. Ένα νέο κεφάλαιο όχι απλά για την αραβική επανάσταση, αλλά για την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια επανάσταση. Η βίαιη εισβολή των μαζών στο προσκήνιο της ιστορίας, σε μάχες σώμα με σώμα με τις ένοπλες δυνάμεις της κρατικής καταστολής μεταβάλλει απότομα όλα τα δεδομένα, τους ταξικούς και τους στρατηγικούς συσχετισμούς, με παγκόσμιες επιπτώσεις.

Αυτοί που βιάστηκαν να πουν ότι η παγκόσμια επαναστατική εποχή που ξεκίνησε με τον Οκτώβρη του 1917 τελείωσε, διαψεύδονται από τα πεισματάρικα γεγονότα. Η αραβική επανάσταση σηματοδοτεί ένα

νέο στάδιο στην παγκόσμια επανάσταση, που πυροδοτείται από τη διεθνή καπιταλιστική κρίση και χρεοκοπία.

Μετά την έκρηξη της επανάστασης στην Τυνησία, οι δυτικοί αναλυτές βιάστηκαν να την εντάξουν στα κλισέ της ιμπεριαλιστικής σκέψης βαφτίζοντάς την «Η επανάσταση των γιασεμιών» (Jasmine revolution). Αυτοί που καταπιέζουν και εκμεταλλεύονται το αραβικό έθνος έχουν την απαίτηση να δίνουν ακόμη και τα ονόματα στις επαναστάσεις που στρέφονται (και) εναντίον τους. Στην ουσία, η ιμπεριαλιστική Δύση θέλει να εντάξει την επανάσταση στην Αραβία στο ίδιο πλαίσιο με τις παλινорθωτικές φιλο-ιμπεριαλιστικές ροζ ή πορτοκαλί κ.λπ., κατ' όνομα επαναστάσεις ανακατανομής της εξουσίας στις χώρες του εκφυλισμένου γραφειοκρατικού «σοσιαλισμού» της πρώην ΕΣΣΔ.

Από άλλες πλευρές υπερτονίζεται ο κίνδυνος να καταλήξουν αυτές οι επαναστάσεις σε ισλαμικά θεοκρατικά καθεστώτα. Τον ισλαμικό κίνδυνο προβάλλει η προπαγάνδα του σιωνιστικού κράτους που βλέπει τον κυριότερο σύμμαχο-γείτονά του να γκρεμίζεται, και τμήματα των ιμπεριαλιστών της Δύσης. Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και τμήματα της αριστεράς, παγιδευμένα σε αντιδιαλεκτικά γεωστρατηγικά στερεότυπα.

Στην πραγματικότητα έχουμε τη βίαιη είσοδο των εργατικών και πληβειακών μαζών στη σκηνή της ιστορίας. Αυτοί που επαναστατούν στην Τυνησία και στην Αίγυπτο, κι αυτοί που ξεσηκώνονται σε όλο τον αραβικό κόσμο, από το Αλγέρι, ως τη Γάζα και το Αμάν και την Σαναά της Υεμένης, είναι οι νέοι, οι εργάτες, οι άνεργοι, οι αποκλει-

σμένοι. Στην περίπτωση της Τυνησίας είναι οι μορφωμένοι νέοι, που μένουν άνεργοι, μέσα στη φτώχεια και την ανεργία που γεννά ο καπιταλισμός, ιδίως μέσα σε συνθήκες κρίσης και παρακμής. Είναι μια νέα γενιά που διεκδικεί αξιοπρέπεια και ανθρώπινους όρους ζωής. Διόλου τυχαίο, αφορμή της επανάστασης στην Τυνησία αποτέλεσε η αυτοπυρπόληση, στις 4 Γενάρη, του 23χρονου απόφοιτου πληροφορικής Μοχάμεντ Ουαζίζι, που η ανεργία τον ανάγκασε να πουλάει φρούτα σε ένα πάγκο στην Τύνιδα. Ο μπάτσος όχι μόνο του κατέστρεψε τον πάγκο αλλά και τον προσέβαλε. Η αυτοπυρπόληση σε ένδειξη διαμαρτυρίας ήταν η θρυαλίδα για την έκρηξη της επανάστασης που γκρέμισε τον δικτάτορα (και μέλος της σοσιαλιστικής Διεθνούς, στην οποία πρόεδρος είναι ο Γ. Παπανδρέου της Ελλάδας) Μπεν Αλί και τώρα απλώνεται σ' όλο τον αραβικό κόσμο.

Η επαναστατική πυρκαγιά στη βόρεια Αφρική είναι το αποτέλεσμα - όχι χωρίς διαμεσοποιήσεις- της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης και των επιπτώσεών της στις χώρες της Μεσογείου. Είναι οι ίδιες αιτίες που προκάλεσαν την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 στην Ελλάδα, όπου όμως μπλοκαρίστηκε καθώς ευρύτερα λαϊκά και εργατικά στρώματα παρά την ευμενή στάση τους δεν πήραν ενεργό μέρος. Το φούντωμα της επανάστασης στις αφρικανικές ακτές της Μεσογειακής λεκάνης, στις χώρες που ήταν υπό αποικιακό ζυγό μέχρι τη δεκαετία του 50, έχει την οικονομική βάση του στην παρούσα φάση της παγκόσμιας κρίσης, τον διεθνή νομισματικό πόλεμο, την υποτίμηση του δολαρίου λόγω της πληθωριστικής έκδοσης χρήματος από

την κυβέρνηση Ομπάμα και στο επακόλουθο παλιρροϊκό κύμα πληθωρισμού, που έπληξε ιδιαίτερα το Νότο, οδηγώντας σε ανεξέλεγκτες ανατιμήσεις των τροφίμων και βασικών ειδών.

Αυτές οι ανατιμήσεις σημειώνονται σε μια ήδη κατεστραμμένη οικονομικά περιοχή.

Όπως έχει συμβεί σε όλη την Αφρική, η διεύδυση του (ιμπεριαλιστικού) καπιταλισμού, μέσα σε συνθήκες παγκόσμιας κρίσης, έχει καταστρέψει την οικιακή οικονομία και τη μικρή γεωργική και βιοτεχνική παραγωγή, προκαλώντας μαζική ανεργία και εξαθλίωση και έναν πλεονάζοντα σχετικό υπερπληθυσμό που καταδικάζεται σε

μόνιμο κοινωνικό αποκλεισμό. Σε προηγούμενες δεκαετίες ένα μέρος από αυτό το πλεονάζον εργατικό δυναμικό έβρισκε διέξοδο με τη μετανάστευση στην Ευρώπη, ιδίως σε Γαλλία, Ισπανία και Ιταλία, τις πρώην αποικιοκρατικές δυνάμεις. Η ύφεση στην Ευρώπη και οι αντιμεταναστευτικοί νόμοι, οι φράχτες και η νομοθεσία Σένγκεν του Φρούριου-Ευρώπης είναι ένας επιπλέον επιβαρυντικός παράγοντας. Από εδώ προέρχονται τα κύματα των απελπισμένων ανθρώπων/μεταναστών που καταπλέουν με σαπιοκάραβα στις ευρωπαϊκές ακτές της Μεσογείου, αλλά και οι μάζες των εκατομμυρίων που επαναστατούν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΣΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Επανάσταση
σε Αίγυπτο
& Τυνησία

Η επανάσταση στη βόρεια Αφρική και ιδίως στη χώρα αναφοράς όλου του αραβικού έθνους, στην Αίγυπτο, ανατρέπει όλα τα δεδομένα στην κρίσιμη και στρατηγικής σημασίας περιοχή της Μέσης Ανατολής, με παγκόσμιες επιπτώσεις.

Οι ιμπεριαλιστές, που για δεκαετίες ενίσχυαν τα διεφθαρμένα αστικά καθεστώτα που πρόσδωσαν τις ελπίδες των λαών τους για κοινωνική δικαιοσύνη, σπεύδουν τώρα να φελλίσουν λόγια περί δημοκρατίας και ομαλών, ειρηνικών εξελίξεων. Αλλά, όπως τραγουδούν οι αιγύπτιοι χιπ-χοπερ Y-Crew «δεν υπάρχει ειρηνική λύση που να είναι δίκαιη».

Ο αμερικανός πρόεδρος Ομπάμα, αναγνωρίζοντας ότι ο Μουμπάρακ είναι πλέον «καμμένο χαρτί» τάχθηκε υπέρ της ειρηνικής μεταβίβασης της εξουσίας, εννοώντας μεταβίβαση της εξουσίας σε άλλο πρόσωπο. Ο ίδιος ο Μουμπάρακ, διορίζοντας ως αντιπρόεδρό του έναν βασανιστή, τον αρχηγό των μυστικών υπηρεσιών Ομάρ Σουλεϊμάν, έχει ήδη κάνει την αρχή για την μεταβίβαση της εξουσίας.

Αλλά ο επαναστατημένος λαός της Αιγύπτου δεν θέλει τέτοια μεταβίβαση. Κανένα από τα ζητήματα που πυροδότησαν την επανάσταση δεν μπορεί να λυθεί με απλές αλλαγές προσώ-

πων. Είναι προφανές ότι χρειάζεται κάτι πολύ πιο ισχυρό από αλλαγή προσώπων, χρειάζεται μετάβαση σε άλλο καθεστώς. Ο αμερικανός πρόεδρος, και οι λοιποί μέχρι χθες φίλοι του Μουμπάρακ στη Δυτική Ευρώπη προφανώς εννοούν μετάβαση σε ένα καθεστώς λίγο ή πολύ μιας αστικής δημοκρατίας (και με έναν «δικό» τους άνθρωπο).

Όμως, δεν μπορεί να υπάρξει αστική δημοκρατία. Αν στην εποχή της μεταπολεμικής άνθισης του καπιταλισμού δεν έγινε δυνατό να ανθίσει μια βιώσιμη αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία στον αραβικό κόσμο, και τα εθνικοαπελευθερωτικά καθεστώτα κατέληξαν στον εκφυλισμό, στη διαφθορά και την τυρανία, πολύ περισσότερο δεν μπορεί σήμερα να υπάρξει μια τέτοια μετάβαση. Η Αίγυπτος, η Τυνησία και οι άλλες αραβικές χώρες βρίσκονται τώρα μπροστά σε ένα ιστορικό δίλημμα: ή θα παλινδρομήσουν σε μια βαρβαρότητα που θα κάνει τους Μπεν Αλί και Μουμπάρακ μετριοπαθείς δημοκρατικές φιγούρες ή θα κάνουν το άλμα που οι μπολσεβίκοι έκαναν πριν από έναν αιώνα περίπου, συντριβώντας το αστικό κράτος και οδηγώντας στην εξουσία τα Συμβούλια των εργατών, φτωχών χωρικών και στρατιωτών.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Με γενική απεργία την Τρίτη 1 Φεβρουαρίου (ακριβώς μια εβδομάδα μετά την έναρξη της εξέγερσης στις 25 Φεβρουαρίου) και μαζικές διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις της Αιγύπτου και 2 εκατομμύρια διαδηλωτές στην πλατεία Ταχρίρ (πλατεία Απελευθέρωσης) στο Κάιρο, οι λαϊκές μάζες απαίτησαν την άμεση ανατροπή του Μουμπάρακ.

Και μόνο η κάθοδος σε γενική απεργία προβάλλει τον προλεταριακό χαρακτήρα της επανάστασης, ανεξάρτητα από το βαθμό συνειδητοποίησης και οργάνωσης. Στην πραγματικότητα η εν εξελίξει αραβική επανάσταση, σε μια περιοχή όπου δεν έχει ολοκληρωθεί η αστική δημοκρατική επανάσταση, φέρνει μαζί της στοιχεία από το παρελθόν, ενώ περιέχει το όραμα του μέλλοντος της σοσιαλιστικής επανάστασης. Ενσωματώνει στοιχεία από τη Γαλλική Επανάσταση, την αμερικανική και τη Μπολσεβίκικη επανάσταση που κάνουν τον πάλαι ποτέ αντι-ιμπεριαλιστή επαναστάτη Μουαμάρ Καντάφι -τωρινό φίλο του Μπερλουσκόνι να τρέμει και να επισείει το σκιάχτρο της «μπολσεβίκικης κόκκινης τρομοκρατίας».

Επιτροπές συγκροτούνται και λαϊκές συνελεύσεις συγκαλούνται, ενώ πολίτες εξοπλίζονται για να προστατευτούν από τις επιθέσεις της αστυνομίας αλλά και συμμοριών.

Ο κοινωνικός χαρακτήρας της επανάστασης, με όλες τις αυταπάτες είναι εμφανής στα ίδια τα κυρίαρχα λαϊκά αιτήματα για ψωμί και δουλειά. Όπως είναι εμφανής κι ο περιορισμένος ρόλος που παίζει το κίνημα των Αδελφών Μουσουλμάνων. Παρότι αποτελούν την πιο οργανωμένη αντιπολιτευτική δύναμη, ο ρόλος τους είναι αναντίστοιχα μικρός. Απέχοντας αρχικά από το κίνημα και μετά παίρνοντας μέρος προσπαθούν και αυτοί, μαζί με άλλες αστικές (και ιμπεριαλιστικές) δυνάμεις να οδηγήσουν τον επαναστατημένο λαό στην στοίχιση πίσω από μια κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» και σε εκλογές για ανάδειξη μιας αστικής κυβέρνησης επιστέγασμα μιας καινούρ-

γιας αστικής εξουσίας. Το ίδιο εχθρικοί ήταν και στα προλεταριακά απεργιακά κινήματα των εργατών βαμβακουργίας που εκδηλώθηκαν πριν τρία χρόνια και αποτέλεσαν μια από τις πηγές της τωρινής μεγαλειώδους επανάστασης.

Προς το παρόν, οι ιμπεριαλιστές και τμήματα της αιγυπτιακής μπουρζουαζίας, μαζί με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα προωθούν ως εναλλακτική στον Μουμπάρακ λύση τον Ελ Μπαραντέι, τον λακέ των ΗΠΑ στην διεθνή υπηρεσία ελέγχου των πυρηνικών (ΙΑΕΑ). Καθώς πολλές αστικές δυνάμεις προβάλλουν τον Μπαραντέι, ένα μέρος των διαδηλωτών τον βλέπει ευνοϊκά, αλλά άλλοι διαδηλωτές διαμαρτύρονται: «είναι δυνατόν να κλέψεις την επανάσταση μας;»

Η αιγυπτιακή εργατική τάξη, οι αγρότες, οι φτωχοί και οι αποκλεισμένοι της Αιγύπτου, της Τυνησίας και όλου του καταπιεσμένου από τον ιμπεριαλισμό αραβικού έθνους, μαζί και ο σκλάβωμένος παλαιστινιακός λαός, είναι ακόμη στην αρχή μιας μεγάλης πορείας στην ιστορία. Μιας πορείας στην ιστορία που γράφεται με αίμα και θυσίες. Και δεν πρέπει ν' αφήσουν τους εκπροσώπους της εκφυλισμένης μπουρζουαζίας και τους απεσταλμένους του ιμπεριαλισμού να τους κλέψουν τη νίκη.

Θάουρα – θάουρα χάτα νάσαρ. Επανάσταση μέχρι τη νίκη!

Μέχρι να ανατραπούν όλα τα εσωτερικά και διεθνή στηρίγματα του καθεστώτος Μουμπάρακ και να περάσει όλη η εξουσία στην εργατική τάξη και στους φτωχούς αγρότες συμμάχους της.

Θόδωρος Κουτσουμπός

**Επανάσταση
σε Αίγυπτο
& Τυνησία**

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η καλλιτεχνική δημιουργία στη σύγχρονη Αλεξάνδρεια

*Microphone, 35 mm, 120'. Σκηνοθεσία – σενάριο: Ahmad Abdalla. Φωτογραφία: Tarek Hefny. Μοντάζ: Hisham Saqr.
Ήχος: Ahmed Mustafa Saleh. Καλλιτεχνική διεύθυνση: Amgad Naquib. Παραγωγός: Mohamed Hefzy. Παραγωγή: Film Clinic.*

Η ανεξάρτητη αυτή αιγυπτιακή ταινία μεγάλου μήκους έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα της το φθινόπωρο του 2010 και προβλήθηκε σε πολλά κινηματογραφικά φεστιβάλ, κερδίζοντας τα πρώτα βραβεία στα Διεθνή Φεστιβάλ του Καΐρου, της Καρχηδόνας και του Ντουμπάι. Γύρω από τον κεντρικό ήρωα της ταινίας, τον Khaled, που μόλις έχει επιστρέψει μετά από μακρόχρονη απουσία, ξετυλίγεται η underground καλλιτεχνική σκηνή της Αλεξάνδρειας: νεαροί γραφιδάδες και σκέητες, συγκροτήματα χιπ-χοπ, χέβι-μέταλ και έντεχνης παραδοσιακής μουσικής ξετυλίγουν τις ιστορίες τους, αναδεικνύοντας την πόλη κάτω από την πόλη. Η ταινία παρουσιάστηκε και στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης τον περασμένο Δεκέμβρη, με παρόντες τον σκηνοθέτη, τον πρωταγωνιστή και τον μοντέρ, που μίλησαν για την ταινία τους και εξήγησαν γιατί έγραψαν και πως έγραψαν, συλλογικά, το σενάριο, με τον καθένα τους να προσφέρει κάτι αληθινό από τις εμπειρίες του για να δοθεί βάθος και ρεαλισμός στην ταινία.

Συνδυάζοντας με μαεστρία χαρακτηρισες φανταστικούς (όπως τον πρωταγωνιστή και συμπαραγωγό της ταινίας Khaled Abol Naga) και αληθινούς ήρωες -τους ανεξάρτητους καλλιτέχνες- η ταινία αφηγείται γρήγορα και παραστατικά τα προβλήματα των νέων που προσπαθούν να δημιουργήσουν στη σύγχρονη Αλεξάνδρεια. Οι εικόνες διαδέχονται με καταγιστικό ρυθμό η μία την άλλη, δείχνοντας μια κοινωνία που βράζει από ανεργία, εγκληματικότητα,

αστυνομοκρατία και οικογενειακές συγκρούσεις. Μια κοινωνία που ταυτόχρονα συντηρητικοποιείται και ριζοσπαστικοποιείται.

Οι συντελεστές της ταινίας μίλησαν για τα συγκροτήματα που παρουσιάζονται ή μάλλον υποδύονται την ζωή τους σε αυτήν την ταινία που αποτελεί μίξη μυθοπλασίας και ντοκυμαντέρ. Πολλά συγκροτήματα και τραγουδιστές κάθε μουσικού είδους συρρέουν στο γραφείο του τοπικού κομισσαρίου του Υπουργείου Πολιτισμού, ο οποίος αποφασίζει ποιος θα τραγουδήσει στις συναυλίες που οργανώνονται σε κρατικούς χώρους από κρατικούς φορείς ή ΜΚΟ που συνεργάζονται στενά με το κράτος, λογοκρίνοντας όσους δεν τον ικανοποιούν λόγω ύψους, στυλ ή στίχων. Τα μέλη των Mascara, γυναικείου χέβι μέταλ συγκροτήματος, τραγουδούν με τα πρόσωπα βαμμένα για να μην τις

αναγνωρίσουν οι συγγενείς τους, καθώς η μέταλ μουσική πρακτικά απαγορεύεται στις μουσουλμανικές χώρες. Στη δε κορύφωση της ταινίας, Ισλαμιστές και οι πανταχού παρόντες αστυνομικοί εμπο-

δίζουν να πραγματοποιηθεί αυτοσχέδια συναυλία.

Η μουσική των συγκροτημάτων της ταινίας κυκλοφορεί αποκλειστικά και ελεύθερα στο Internet, τον μοναδικό χώρο έκ-

φρασης των ανεξάρτητων μουσικών που δεν χωρούν στα στενά πλαίσια των επιτροπών λογοκρισίας και τις εξαρτημένες από το καθεστώς εταιρείες παραγωγής.

Οι νεαροί συντελεστές στη Θεσσαλονίκη, σε ένα ασφυκτικά γεμάτο Ολύμπιον, μίλησαν για τη νεανική οργή που σιγοβράζει στην Αλεξάνδρεια, που σαν πόλη τους θυμίζει τη Θεσσαλονίκη. Μίλησαν για τις εμπειρίες τους από τις διαδηλώσεις του Δεκέμβρη 2009 στη Θεσσαλονίκη, στις οποίες είχαν πάρει μέρος, όταν ήταν εκεί πάλι για το φεστιβάλ. Σε ένα παρόμοιο περιστατικό, στην Αλεξάνδρεια, όλο το συνεργείο της ταινίας πήρε μέρος στις αντίστοιχες διαδηλώσεις. Θεωρούν εκείνες τις ημέρες του Δεκέμβρη 2009 στη Θεσσαλονίκη και τις ανάλογες στην Αλεξάνδρεια ως την αρχή της έμπνευσής τους για να γράψουν και να γυρίσουν το MICROPHONE.

Ένα από τα συγκροτήματα που παρουσιάζονται στην ταινία, οι χιπ-χοπερ Y-Crew ήδη από την αρχή της ταινίας τραγουδούν αφοπλιστικά: «Δεν υπάρχει ειρηνική λύση που να είναι δίκαιη για εμένα. Άκουσε τι έχω να σου πω. Η μουσική μας και η πολιτική μας θα σε αλλάξει. Μπορεί να μην σ' αρέσει γιατί μισείς την αλήθεια, αλλά δεν είμαι εδώ για να σε συμβουλευσω. Προσπαθώ να σε ξυπνήσω από τον ύπνο σου! Συνδιασκεψείς, κυβερνήσεις, εκμεταλλεύονται τους ανθρώπους με τους νόμους τους. Δικτατορία. Φράκτες ασφαλείας προστατεύουν τους αξιωματικούς. Διαδηλώσεις! Αντιθέσεις! Ποιος ζει στις παραγκουπόλεις; Η πλειοψηφία. Ποιος κυβερνά; Μια καπιταλιστική μειοψηφία».

Μ.Κ.Γ.Π.

Συνέχεια από τη σελ. 1

Συγκεκριμένα, η ένωση νοσοκομειακών γιατρών ΕΙΝΑΠ αποφάσισε 5θήμερη απεργία, ως τις 10 Φεβρουαρίου και συμμετοχή στη Γενική Απεργία της 23ης Φεβρουαρίου. Η αντίστοιχη ομοσπονδία νοσοκομειακών όλης της χώρας, ΟΕΝΓΕ, προκήρυξε απεργία διαρκείας. Απεργία διαρκείας με 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες κηρύξαν οι γιατροί του ΙΚΑ (ΣΕΥΠΙΚΑ) και η ομοσπονδία ΠΟΣΕΥΠΙΚΑ. Ακόμη και οι ελεύθεροι επαγγελματίες γιατροί, και η πα-

Μετωπική σύγκρουση Γιατρών – Λοβέρδου

νελλήνια ομοσπονδία οδοντογιατρών και άλλοι εργαζόμενοι στο χώρο της υγείας και ο φαρμακοποιός που καταστρέφονται από τους νόμους για τα φαρμακεία, έχουν κηρύξει ένα πανυγειονομικό μέτωπο αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση και την πολιτική της.

Απατούν την απόσυρση του νομοσχεδίου, την κατάργηση του χαρατσιού των 5 ευρώ και την πληρωμή εξετάσεων στα τακτικά ιατρεία των νοσοκομείων, επαναπρόσληψη

των 1500 απολυμένων συμβασιούχων του ΙΚΑ, και δημόσια, δωρεάν και υψηλού επιπέδου υγεία.

Στόχος των απεργών είναι να συντονίσουν τη δράση τους με τους εκπαιδευτικούς (εκπρόσωπος της διδασκαλικής ομοσπονδίας τους επισκέφθηκε και πρότεινε κοινή δράση) και τους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες. Ένα «μέτωπο παιδείας – υγείας – συγκοινωνίας» θεωρείται ότι είναι αναγκαίο και δυνατό υπό

τις παρούσες συνθήκες καταστροφής και ιδιωτικοποίησης κάθε κοινωνικού αγαθού.

Την Κυριακή 6/2, στις 12 μ.μ. συγκαλείται παν-υγειονομική συγκέντρωση στο χώρο της κατάληψης, για να συζητηθούν τα μέτρα της κυβέρνησης και προτάσεις διεξόδου από την κρίση. Στη συζήτηση προσκαλούνται όχι μόνο οι φορείς υγείας, αλλά και κάθε αγωνιζόμενη συλλογικότητα.

Η κυβέρνηση αντί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα συνεχίζει τις συκοφαντίες και τις απειλές έχοντας στο πλευρό της τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ. Όμως, απέναντί της έχει όλη την κοινωνία που αγανακτεί και εξεγείρεται.

Όλοι στο πλευρό των αγωνιζόμενων γιατρών. Για δημόσια, δωρεάν υγεία υψηλού επιπέδου. Για δημόσια δωρεάν παιδεία και συγκοινωνίες.

**ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΤΗΣ 23ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ**

«Καλλικράτης»

Ωρολογιακή Βόμβα το χρέος των Δήμων

Το δρόμο των ΔΕΚΟ, αλλά πιθανόν όχι... του ευρωπαϊκού ταμείου στήριξης, φαίνεται πως παίρνουν οι νέοι, "Καλλικρατικοί" δήμοι. Για να μη συμβεί το τελευταίο ενδεχόμενο δηλαδή να μην αποτελέσει το χρέος των δήμων - που καθώς φαίνεται ξεπερνά τα 2 δισ. ευρώ - άλλο ένα φραγμό στην εκταμίευση της 4ης δόσης του δανείου των 110 δισ. ευρώ, η κυβέρνηση ετοιμάζεται να περάσει στην ουσία του "Καλλικράτη:

- σε νέες μεγαλύτερες από τις ήδη προβλεπόμενες μειώσεις αποδοχών των εργαζομένων
- στην παράταση του παγώματος των προσλήψεων
- στη συνέχιση μετατάξεων
- στη δραστηκή περικοπή των εγγυήσεων δανεισμού του δημοσίου
- σε κυρώσεις για ανείσπρακτα τέλη

Όλα αυτά θα δρομολογηθούν το επόμενο δίμηνο χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση. Μέχρι τέλη Φεβρουαρίου, οι νέοι δήμαρχοι θα πρέπει να έχουν παρουσιάσει τους ισολογισμούς τους στο Υπουργείο Εσωτερικών (ΥΠΕΣ) και μέχρι τέλη Μαρτίου η κυβέρ-

νηση θα πρέπει να έχει την πλήρη εικόνα προκειμένου να προχωρήσει στα σχέδια της.

Κεντρικός άξονας των σχεδίων της είναι η **απαγόρευση πραγματοποίησης ελλειμμάτων στις τοπικές αυτοδιοικήσεις** όπως ρητά προβλέπεται στο Μνημόνιο.

Τα 330 εκ. ευρώ που αναμένεται να εξοικονομηθούν κυρίως από τις λιγότερες κατά 5% αμοιβές και έξοδα προσωπικού σε συνδυασμό με την αμφίβολη -αν λάβουμε υπόψη τον περσινό "τσεκούρι" στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων- αύξηση των επενδυτικών δαπανών κατά 290 εκ. ευρώ θα εξασφαλίσουν -κατά το ΥΠΕΣ- το πλεόνασμα των 500 εκ. ευρώ που προβλέπει το Μνημόνιο.

Παρόλα αυτά υπάρχουν τουλάχιστον τρεις παράγοντες που μπορούν να οδηγήσουν σε αποτυχία το Υπ. Εσωτερικών:

- **ΕΚΤΙΝΑΣΕΤΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ.** Το χρέος των Δήμων προς τις τράπεζες να αγγίζει ακόμα και τα 2 δισ. ευρώ και όχι τα 1,7 δισ. ευρώ. Για να ελεγχθεί η σπείρα του χρέους-ελλείμματος τουλάχιστον

στο επίπεδο των δήμων, το ΥΠΕΣ ετοιμάζει σχέδιο σκληρής δημοσιονομικής "εξυγίανσης" με αντίτιμο ένα "haircut" στους υπερχρεωμένους δήμους και δραματικό περιορισμό των εγγυήσεων του δημοσίου για δάνεια σε όλους.

- **ΑΔΥΝΑΤΗ Η ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ.** Ο προϋπολογισμός δεν αναφέρει το ακριβές ύψος των εσόδων που προσδοκούνται να δοθούν στους δήμους από την απόδοση του 12% των εσόδων από ΦΠΑ, του 50% από το Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας (ΦΜΑΠ) και το 20% του Φόρου Εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων.

Ενδεικτικό του αμφίβολου της πλήρους απόδοσης όσων δικαιούνται οι δήμοι είναι το γεγονός ότι δεν έχει καν ακόμα ξεκινήσει η αποστολή των εκκαθαριστικών του προκατόχου του ΦΜΑΠ, του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ), επί του οποίου υποτίθεται ότι θα υπολογιστεί ένα σημαντικό μέρος των εσόδων των δήμων. Εξάλλου, τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος εκτιμώνται επισήμως λιγότερα από πέρσι (-80 εκ. ευρώ). Δεν είναι να απορεί κανείς, λοιπόν, γιατί δεν έχει μέχρι σήμερα καθοριστεί επακριβώς το ύψος των δαπανών του ΥΠΕΣ για αποδοχές και συντάξεις σε δήμους και περιφέρειες. Και αυτό γιατί πως να καθορισθούν τα έξοδα, όταν δεν έχουν καθορισθεί τα έσοδα από όπου αυτά θα καλυφθούν; Του λόγου το αληθές.

- **ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΑ ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΕΛΗ.** Την ίδια στιγμή, οι περισσότεροι υπεύθυνοι επί των οικονομικών σε μια σειρά δήμους αμφιβάλλουν αν θα καταφέρουν να εισπράξουν στον ίδιο βαθμό τα τέλη που εισέ-

πραξαν πέρσι, λόγω της παρατεταμένης ύφεσης και μείωσης των εισοδημάτων.

Αυτή την κατάσταση έχουν να αντιμετωπίσουν οι νέοι δήμαρχοι, έχοντας να επιλέξουν μεταξύ επιβολής μεγαλύτερων δημοτικών τελών και κατάργηση ή/και ιδιωτικοποίησης μιας σειράς κοινωνικών υπηρεσιών που προσφέρουν ακόμα οι δήμοι ή της σύγκρουσης με την κεντρική κυβέρνηση και τους καπιταλιστές.

Μην έχει κανείς αμφιβολία πως η συντριπτική πλειοψηφία τους θα επιλέξει την πρώτη "λύση", φορτώνοντας τη χρεοκοπία του κράτος και των τοπικών διοικήσεων στους δημότες.

Αντίθετα, οι κάτοικοι κάθε δήμου και προπαντός οι εργαζόμενοι και άνεργοι πρέπει να ζητήσουν μέσα από ένα συλλογικό αγώνα - οργανωμένο μέσα από συνελεύσεις σε κάθε συνοικία να ανοιχθούν τα "λογιστικά" βιβλία των δήμων για να φανεί που - σε ποιον και γιατί κρωστά ο δήμος, επιβάλλοντας το δικό τους έλεγχο και διαχείριση ενάντια στις "ρεμούλες" κράτους-τοπικής διοίκησης.

Κ.Δ.

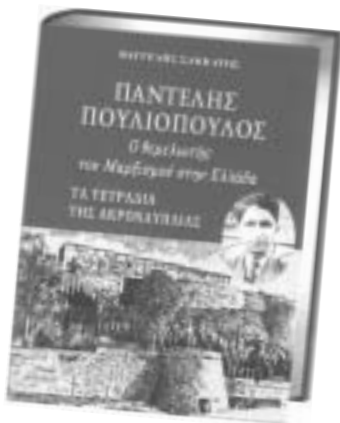
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ο θεμελιωτής του Μαρξισμού στην Ελλάδα

Κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις "ΔΡΟΜΩΝ" το νέο βιβλίο του Βαγγέλη Σακκάτου "ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ", ο θεμελιωτής του Μαρξισμού στην Ελλάδα. Τα Τετράδια της Ακροναυπλίας".

Ο Παντελής Πουλιόπουλος (1900-1943) Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ από το 1924 ως το 1927 και κατόπιν ηγέτης του «Σπάρτακου», της ΟΚΔΕ και της ΕΟΚΔΕ, διαγραμμένος, αφορισμένος, συκοφαντημένος και θαμμένος στη συνωμοσία της σιωπής από την τότε και τις μετέπειτα κομματικές ηγεσίες, για χρόνια δεσμώτης στο κάτεργο της Ακροναυπλίας και σε άλλα δεσμοτήρια, εκτελεσμένος στο Νεζερό της Λάρισας στις 6 Ιούνη 1943 από τους Ιταλούς φασίστες κατακτητές με τους 104, είναι ο σημαντικότερος Έλληνας Μαρξιστής, ο θεμελιωτής του Μαρξισμού στην Ελλάδα.

Εντάσσεται στην πλειάδα εκείνη των αγωνιστικών μορφών των μαρξιστών διανοουμένων (Δημοσθένης Λυγδόπουλος, Γιάννης Κορδάτος, Σεραφεύμ Μάξιμος, Γιώργος Νίκολης, Πασίας Γιατσόπουλος και πολλοί άλλοι), που πλαισίωσαν το νεαρό τότε ΚΚΕ της δεκαετίας του 1920 στα πρώτα του βήματα και εξοβελίστηκαν και θάφτηκαν στη σιωπή. Από αυτήν την πρώτη ομάδα αγωνιστών του κομμουνιστικού κινήματος μόνο ο Λυγδόπουλος «έφυγε νωρίς», δολοφονημένος από τουρκολαζούς, μαζί με τον Ωρίωνα Αλεξάκη και το Βούλγαρο Οϊκίν στη Μαύρη Θάλασσα, επιστρέφοντας τον Οκτώβρη του 1920 από το 2ο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Αντίθετα, με την άνοδο του σταλινισμού στην ΕΣΣΔ κυριάρχησαν οι λεγόμενοι «κούτρηδες»,

που οδήγησαν το κόμμα και το κίνημα σε ιστορικές ήττες και καταστροφές. Ο Πουλιόπουλος είχε έγκαιρα προβλέψει τις καταστροφές που ετοίμαζε η στρατηγική και τακτική του σταλινισμού για το παγκόσμιο κίνημα και την ίδια τη Σοβιετική Ένωση.

Ο Παντελής Πουλιόπουλος υπήρξε ηγετική μορφή που ξεπε-

νούσε κατά πολύ τα ιστορικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δεδομένα της τότε ελληνικής κοινωνίας, εύκολα συγκρίσιμη με τις μεγάλες ηγετικές μορφές του διεθνούς εργατικού επαναστατικού κινήματος.

Στα «Τετράδια της Ακροναυπλίας» περιέχονται οι συζητήσεις που έγιναν στο στρατόπεδο της Ακροναυπλίας από το 1939 ως το 1942, οπότε διαλύθηκε, μεταξύ της Ενιαίας Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας (Π. Πουλιόπουλος) και Κομμουνιστικής Διεθνιστικής Ένωσης Ελλάδας (Α. Στίνας), για τα τότε φλέγοντα ζητήματα της Ελλάδας και του Κόσμου, όπως η δικτατορία της 4ης Αυγούστου του 1936, ο χαρακτήρας του 2ου παγκοσμίου πολέμου, η φύση και ο χαρακτήρας του Σοβιετικού Κράτους και η υποχρέωση της υπεράσπισης του στον πόλεμο απέναντι στον ιμπε-

ριαλισμό, «δημοκρατικό» ή φασιστικό. Τα κείμενα του Πουλιόπουλου αποτελούν σημαντική συμβολή στη μαρξιστική σκέψη, στη μαρξιστική θεωρία και πράξη, και στην Ιστορία των επαναστατικών ιδεών της Ανθρωπότητας. Είναι ανάλογες και παράλληλες, αν και πιο διεξοδικές λόγω μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας, με αυτές που έγιναν στην Αμερική το 1939-1940, μεταξύ του Τρότσκι, από την εξορία του στο Μεξικό, και των τότε μελών του αμερικανικού τροτσικιστικού κινήματος Μπάρναμ και Σάχτιαν, πάνω στα ίδια θέματα.

Στο βιβλίο για τον Π. Πουλιόπουλο παρατίθενται τα βασικά στοιχεία πολιτικής και ιδεολογικής διαμάχης στην Ακροναυπλία, άλλα σημαντικά κείμενα από τα «Τετράδια της Ακροναυπλίας», όπως και οδηγός μελέτης τους.

Κάτοικοι Κερατέας: δεν κάνουμε πίσω!

Δέκα εβδομάδες κλείνουν τα μπλόκα οι κάτοικοι της Κερατέας που μάχονται ενάντια στην κατασκευή ΧΥΤΑ(Υ).

Μιλώντας για τον αγώνα τους και την τρομερή βία της αστυνομίας λένε:

“Όλα αυτά μας έκανε κάνει και έχουμε θυμώσει τόσο πολύ. Το θυμό τον έχουμε κάνει αγώνα, τον έχουμε κάνει πείσμα, τον έχουμε κάνει χιούμορ”.

Τη Δευτέρα 31/01/11 Κερατιώτες πήγαν στα Εξάρχεια στο πάρκο Ναβαρίνου μεταφέροντας τα γεγονότα, τα συναισθήματα, τις σκέψεις τους. Και είναι εντυπωσιακό πως αυτή η τόσο συντηρητική κοινωνία έχει κάνει τόσα άλματα. Στις μαρτυρίες τους φαίνεται ξεκάθαρα, η στροφή στη σκέψη τους. Μια στροφή 180 μοιρών που έγινε αναγκαστικά αφού άλλαξε η καθημερινότητά τους. Σε λιγότερο από δυο μήνες βρίσκονται ομιλητές σε εκδήλωση στην πιο φορτισμένη πολιτικά περιοχή της Αθήνας, στα Εξάρχεια, και δηλώνουν πως το ΧΥΤΑ είναι αλληλένδετο με την Αίγυπτο, την Αλγερία, την Τυνησία επιβεβαιώνοντας τη μαρξιστική θέση ότι το «είναι καθορίζει την συνείδηση». Και μόνο το παράδειγμα της Κερατέας είναι αρκετό να πείσει τους δύσπιστους και απογοητευμένους από τον μέχρι τώρα συντηρητισμό των μαζών πως η παγκόσμια επανάσταση έρχεται. Και αν όχι... τότε το «είναι» θα καθορίσει αργά ή γρήγορα και τη δική τους συνείδηση.

...Τα παιδιά της Κερατέας, τα νέα παιδιά έχουν βγει μπροστά, κάνουν όλο τον αγώνα, χτυπούνται με τα ΜΑΤ κάθε βράδυ. Δεκαεπτά άτομα έχουν συλληφθεί με κατηγορίες κακουργηματικής πράξης όπως δολοφονία από πρόθεση κατά συρροή. Χτες συλλάβανε 2 παιδιά στα έξι χιλιόμετρα μακριά από τα μπλόκα της Κερατέας με το επείρημα ότι η λάσπη που είχαν τα παπούτσια τους έμοιαζε με τη λάσπη που υπάρχει στην περιοχή!! Κάποτε λέγαμε ότι τα παιδιά αυτά με τις πράσινες στολές είναι παιδιά δικά μας... είναι παιδιά του λαού. Έχουμε αλλάξει. Δεν είναι παιδιά δικά μας, δεν είναι καθόλου παιδιά, είναι γουρούνια! Όταν ένας άνθρωπος ηλικιωμένος πέφτει κάτω γιατί τον χτύπησαν και πέφτουν άλλα 6 γουρούνια από πάνω να τον κλωτσάνε, να τον πατάνε και να τον βαράνε δεν είναι από εντολές. Το έχουν έμφυτο. Όταν σκάνουν αυτό το όπλο που πετάει κημικά στα 200 μέτρα που ρίχνει με δύναμη και το σκάνουν και χτυ-

Ματατζήδες έχουν επιβάλλει κατάσταση πολιορκίας στην Κερατέα

πάνε σε ευθεία γραμμή τον κόσμο στα 30 μέτρα δεν είναι άνθρωπος αυτός, θέλει να σε χτυπήσει. Βέβαια και εμείς ανταποδίδουμε, από όσο ξέρουμε έχει γεμίσει το 401 με δικούς τους, κάνουμε καλή δουλειά! Ο αγώνας μας θέλουμε να γίνει γνωστός, τα ΜΜΕ μας έχουν αποκλείσει από παντού. Η μοναδική φορά που μας βγάλανε ήταν για μια ψευδή είδηση ότι κάσαμε στο τμήμα των αναστολών του συμβουλίου της επικρατείας, μια απόφαση που την είχε δει μόνο ο κ.Ραγκούσης. Δεν υπήρχε τέτοιο πράγμα, το ψάξαμε και βέβαια το έβγαλαν όλα τα ΜΜΕ, πρώτα απ' όλα το Mega, τα Νέα, το Βήμα, όλα τα 'καλά' ΜΜΕ. Θα συνεχίσει ο αγώνας μας, εμείς έχουμε βγάλει

και για καλό Πάσχα εκεί, δεν κάνουμε πίσω. Γι' αυτό και έχουμε ανάγκη να μαθευτεί αυτό όπως επίσης έχουμε ανάγκη και από συμπαράσταση όπως όλοι αυτοί που αγωνίζονται έχουν ανάγκη από συμπαράσταση γιατί συνήθως τους έχουν απομονωμένους και είναι οι εκτός γραμμής. Τώρα είμαστε και εμείς εκτός γραμμής...

... Ξεκινήσαμε από τον αγώνα μας να μη γίνει ΧΥΤΑ και τελικά έχει καταλήξει ένας αγώνας για το έλλειμμα της δημοκρατίας. Αυτό που συμβαίνει έχει αλλάξει συνειδήσεις, ανθρώπους, σκέψεις και έχει κάνει αλλιώς όλο τον αγώνα που κάνουμε και αυτό μας συνδέει με όλα τα κινήματα που κάνουνε μια προσπάθεια για μια πιο

ανθρώπινη και πιο δίκαια ζωή. Τα καλά του αγώνα είναι ότι ξανασυνδέθηκε η πόλη. Κάναμε Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά στο δρόμο, γίνανε πολύ ωραίες εκδηλώσεις, θέατρα δρόμου, συναυλίες και ζήσαμε πολύ ωραίες στιγμές. Αυτή η αυτοοργάνωση έφερε πολλές ωραίες ιδέες και γίνανε πολλές ωραίες καταστάσεις...

...Παραλίγο να φτάσουμε στο σημείο, τους κυρίους της εξουσίας, να τους ευχαριστήσουμε γιατί μας δώσανε το κίνητρο να βρεθούμε έτσι πιο ομαδικά, να σκεφτούμε τα πράγματα διαφορετικά. Ένα μήνυμα τους στέλνω: Αυτό το πράγμα δεν θα σταματήσει, θα συνεχίσει. Και να κοιτάξουνε γύρω τους, όχι μόνο εμάς. Να κοιτάξουνε

νε το ντόμινο γύρω από τη μεσόγειο. Αυτά δεν είναι τυχαία που γίνονται ούτε στην Τυνησία, ούτε στην Αλγερία ούτε στην Αίγυπτο και εδώ σε λίγο θα έχουμε πολλά γεγονότα γιατί δεν μας δίνουν τη σημασία που μας αξίζει. Δεν μπορεί νέοι άνθρωποι να έχουν πόρτες κλειστές, να έχουν αδιέξοδα, δεν μπορεί μια ζωή να στριμώχνεται αυτοί που είναι στη μεσοία χαμηλή τάξη και οι υπόλοιποι να απαλλάσσονται και δεν μπορεί όταν ξεκινάει κανείς να κάνει έναν αγώνα για τον τόπο του και να προτείνει λύσεις σωστές, γιατί εμείς έχουμε προτείνει σωστές λύσεις, να μην καταδέχονται οι απάνω να έρθουν να συζητήσουν μαζί μας και να βάζουν το παιχνίδι μεταξύ ημών και των δυνάμεων καταστολής. Είναι ντροπή τους και εμείς θα μείνουμε και τους υποσχόμαστε ότι δεν θα τελειώσει έτσι εύκολα. Ευχαριστούμε για τη συμπαράσταση...

...Δεν είναι ότι δεν θέλουμε τα σκουπίδια. Θέλουμε σωστούς τρόπους τελευταίας τεχνολογίας που δεν θα μολύνουν το περιβάλλον. Το ΧΥΤΑ που μετονόμασαν σε ΧΥΤΥ είναι το ίδιο πράγμα απλώς θα είναι λιγότερο το κομμάτι που θάβουνα, αλλά και πάλι θα έκουνα θάψει. Βλέπουμε τώρα κάθε μέρα στις εφημερίδες που αντιδρά το σύνολο των ανθρώπων που δουλεύουν στα σκουπίδια, που τους κατηγορεί ότι πάνε να βγάλουν τα καινούργια μέτρα να ιδιωτικοποιήσουν τα σκουπίδια για να τα παίρνει ο κάθε Μπόμπολας. Αυτή τη στιγμή κανείς δεν μπορεί να πάει κόντρα σε αυτό το ποτάμι και όποιος το κάνει θα πνιγεί...

Οι αγωνιστές της Κερατέας δεν παρέλειψαν να παραβρεθούν στο κτήριο που στεγάζονται οι 300 μετανάστες απεργού πείνας εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους και παρέχοντάς τους υλική και ηθική υποστήριξη. Όμως την στιγμή που έπαιρναν το δρόμο της επιστροφής τα αίματα άναψαν πολύ στην Κερατέα μας και το όπλο που πετάνε τα δακρυγόνα, όπως περιγράφει κάτοικος, τα ΜΑΤ, φωνάζοντας Αλέξη-Αλέξη αναφερόμενοι στον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, το χρησιμοποίησαν στα 15 μέτρα και χτυπήθηκε άσχημα άνθρωπος στο πρόσωπο σπάζοντας δόντια και ανοίγοντάς του τα χείλια σαν φερμουάρ. Οι συγκρούσεις που ακολούθησαν ήταν πολύ σκληρές και στην πρώτη γραμμή μπήκαν για μια ακόμη φορά δυναμικά άνθρωποι μεγάλης ηλικίας.

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ

Με ανακοίνωσή του το Δίκτυο Ελευθέρων Φαντάρων Σπάρτακος αποκαλύπτει τον τρόπο εκπαίδευσης των ανδρών της 71ης Αερομεταφερόμενης Ταξιαρχίας σε τακτικές και μεθόδους Καταστολής Πλήθους. Η δημοσιοποίηση έκανε τον διοικητή του 596 Τάγματος Αργυρούπολης να χάσει κάθε έλεγχο.

«Ο ίδιος ο διοικητής, από εγγυητής της τήρησης των νόμων, των διαταγών και της στρατιωτικής νομοθεσίας, μετατράπηκε σε ένα στυγνό αυθαιρετούντα αξιωματικό που ξεχύθηγε βρίζοντας, απειλώντας και τρομοκρατώντας τους φαντάρους. Η ταραχή του από τις αποκαλύψεις των φαντάρων για τον πραγματικό ρόλο του Ελληνικού Στρατού και των τμημάτων του

που επεμβαίνουν στο πλαίσιο των Νατοϊκών αποστολών, όχι βέβαια ως ειρηνευτικές δυνάμεις, αλλά ως χακί ΜΑΤΑΤΖΗΔΕΣ. Ο φόβος του μήπως εκτεθεί επιχειρησιακά την Παρασκευή που την Άσκηση Καταστολής Πλήθους θα παρακολουθούσε η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία, από αρνήσεις φαντάρων, τον ώθησαν σε μια συμπεριφορά που όχι μόνο είναι χυδαία, αλλά είναι παράνομη και πρέπει να ελεγχθεί υπηρεσιακά.

Την Τετάρτη το πρωί, λίγες ώρες μετά τη δημοσίευση των καταγγελιών, ο διοικητής στην πρωινή αναφορά προχώρησε σε ένα αποκρουστικό και παραβατικό κρεσέντο ύβρεων, απειλών, με σαφή πρόθεση την τρομοκράτηση των φαντάρων.

Σε εξάλλη κατάσταση καλούσε αυτόν ή αυτούς που γνωστοποίησαν το τι πραγματικά συμβαίνει στην 71η Αερομεταφερόμενη Ταξιαρχία να βγει και να το παραδεχτεί, αναλαμβάνοντας την ευθύνη. Μάλιστα, απείλησε με Στρατοδικείο όποιον το έκανε αφού μπορούν να επιστημάνουν τα ηλεκτρονικά ίχνη!

«Εμείς είμαστε Νατοϊκή Δύναμη. Δεν εκπαιδευόμαστε να Καταστέλλουμε Πλήθη στην Ελλάδα, αλλά στο εξωτερικό. Αύριο μπορεί να μας διατάξουν να πάμε στην Αίγυπτο να καταστειλούμε την εξέγερση. Αυτός είναι ο ρόλος μας».

ΤΗΛ. ΕΠΙΚ. 6932955437
Diktiospartakos.blogspot.com

Στα χέρια ενός πρύτανη που δεν θα εκλέγεται από την πανεπιστημιακή κοινότητα και των σεκιουριτάδων ετοιμάζεται να παραχωρήσει την περιφρούρηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ η κυβέρνηση. Αυτά πρότεινε σε συνέντευξή της, η Υπουργός Παιδείας, Άννα Διαμαντοπούλου την προηγούμενη εβδομάδα (ΝΕΑ, 31/1/2011) για να αντιμετωπισθεί η "κατάχρηση" του ακαδημαϊκού ασύλου.

Συγκεκριμένα, η Υπ. Παιδείας προτείνει:

- Να λαμβάνεται η απόφαση για την άρση του ασύλου από την πλειοψηφία του Συμβουλίου Διοίκησης (αντικαθιστά το πρυτανικό συμβούλιο) επικεφαλής του οποίου θα είναι ένας πρύτανης ο οποίος θα διορίζεται από την κυβέρνηση και δεν θα εκλέγεται από τους καθηγητές, τους φοιτητές και τους διοικητικούς υπαλλήλους.
- Την περιφρούρηση των σχολών θα αναλάβουν ιδιωτικές εταιρείες security οι οποίες θα επιτρέπουν την είσοδο μόνο των φοιτητών ή οποιουδήποτε άλλου αρκεί να υπάρχει σχετική άδεια.

Αφορμή για την επανεκκίνηση αυτής της συζήτησης στάθηκε η "κατάληψη" της Νομικής από τους 300 απεργούς πείνας και τους αλληλέγγυους με στόχο τη νομιμοποίηση τους.

Άσυλο "Κερκόπορτα" για το νέο Νόμο-Πλαίσιο στα πανεπιστήμια

Ωστόσο η πρόταση για την ουσιαστική κατάργηση του ασύλου υπήρχε ήδη στις προτάσεις της Υπ. Παιδείας για το "νέο πανεπιστήμιο" οι οποίες αναμένεται να πάρουν σύντομα τη μορφή του νομοσχεδίου προκειμένου να ψηφισθεί μέχρι τέλος Μαρτίου.

Αν για το νόμο-πλαίσιο που ψηφίστηκε στις 8 Μαρτίου του 2007 επί υπουργίας Μαριέτας Γιαννάκου από τη Νέα Δημοκρατία χρησιμοποιήθηκε ως πρόσχημα η "αιώνια φοίτηση", για το νέο νόμο-πλαίσιο που ετοιμάζεται να περάσει το ΠΑΣΟΚ φέτος χρησιμοποιείται ως πρόσχημα η "κατάχρηση του ασύλου".

Τέσσερα χρόνια μετά, δίπλα στην "αιώνια φοίτηση" που κάθε άλλο παρά αντιμετωπίστηκε με τα μέτρα Γιαννάκου (π.χ. διαγραφή "αιώνιων" φοιτητών) έρχεται να προστεθεί η "αιώνια ανεργία" των αποφοί-

των. Η ανύπαρκτη εργασιακή προοπτική όπως αυτή εκδηλώνεται από τη μόνιμη μαζική ανεργία ήταν το κοινωνικό υπόβαθρο των "Δεκεμβριανών" του 2008.

Παρότι το φοιτητικό κίνημα δεν

πρωταγωνίστησε στην εξέγερση του Δεκέμβρη, οι πανεπιστημιακές σχολές -ιδιαιτέρως του κέντρου της Αθήνας (Νομική, Πολυτεχνείο, ΑΣΟΕΕ) αποτέλεσαν τα ορμητήριά της επί δύο εβδομάδες.

Όπως παραδέχτηκαν σε όλους τους τόνους τα φερέφωνα της κυβερνητικής πολιτικής (π.χ. ΒΗΜΑ Κυριακής 30/1, ΜΕΓΑ) πίσω από την εξάντληση κάθε μέσου για την ειρηνική διευθέτηση του αδιεξόδου που προέκυψε από την "κατάληψη της Νομικής" ήταν ο φόβος για ένα "νέο Δεκέμβρη".

Αυτό που κατάλαβε πολύ καλά η κυβέρνηση, δεν θέλησε να το καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος της αριστεράς, που είτε καταδίκασε (ΚΚΕ), είτε εγκατέλειψε (ΣΥΝ, μεγάλο μέρος εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς) τους λεγόμενους υποκινητές της "κατάληψης" μαζί και τους μετανάστες απεργούς πείνας.

Αυτό που αποδείχτηκε για άλλη μια φορά -έστω και με εν μέρει αρνητικό τρόπο- είναι πως η υπεράσπιση του "ακαδημαϊκού" ασύλου δεν μπορεί να γίνει με "ακαδημαϊκά" μέσα, αλλά με τις μεθόδους της επαναστατικής ταξικής πάλης σε σύγκρουση με το αστικό Κράτος.

Αυτή την πολιτική πρέπει να ακολουθήσει το φοιτητικό κίνημα προκειμένου να υπερασπίσει και να διευρύνει τις δικές του ελευθερίες και κατακτήσεις, το άσυλο, τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση και τα συλλογικά εργασιακά δικαιώματα που απειλούνται από το νέο νόμο-πλαίσιο της Διαμαντοπούλου, το Μνημόνιο της κυβέρνησης με την τρoίκα και την καπιταλιστική χρεοκοπία.

ΗΛΙΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΞΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΤΟΥΣ ΕΦΟΡΙΑΚΟΥΣ

Αναμφίβολα ο τίτλος φαίνεται Απαράξενος στα μάτια των αναγνωστών μας. Η Κρίση όμως φέρνει άνω κάτω όλες τις συμβάσεις της ζωής όλων των μισθωτών εργαζομένων. Η κατάσταση στις Εφορίες έγινε αφόρητη: Μεγάλες μειώσεις των αποδοχών, αυξανόμενη καρτοκρατία σε συνδυασμό με την μαζική αποχώρηση υπαλλήλων. Η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ -«Αυτόνομη Συνδικαλιστική Κίνηση»- και η «Νέα Συνδικαλιστική Κίνηση» του ΕΕΚ Τροϊκιστές, μπροστά στην παρακμή του συνδικάτου των εφοριακών αποφάσισαν να δράσουν στη βάση ενός ενιαίου ταξικού μετώπου. Εκδόθηκε και κυκλοφορεί σε πανελλαδική κλίμακα η πάρα κάτω ανακοίνωση. Στο «υπερόγραφο» ο αναγνώστης θα διαβάσει και για την στάση της «Δημοκρατικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης» [ΚΚΕ]. Ιδού:

«Την περασμένη Παρασκευή, 28 Γενάρη, η ηγεσία της ΠΑΣΚΕ εξαπέστειλε το απεργοσπαστικό φημάνι-ανακοίνωση προς τις ΔΟΥ. Χρειάστηκε 310 λέξεις, κόρια οι υπογραφές, για να μην πει μόνον 4 λέξεις: **Καταργώ την δημοκρατική νομιμότητα στα συνδικάτα!** Και να συνεχίσει με λίγες άλλες: **Γίναμε, επισήμως, η πολιτική αστυνομία του Μνημονίου και της Κυβέρνη-**

σης μέσα στον κλάδο των εφοριακών!

Εμείς νομίζουμε, πως καταφέραμε να γλιτώσουμε: Σεις, ως αποθάνετε μετά των αλλοφύλων. Δεν μας μένει άλλος λόγος ή πράξη, παρά να σας μεταφέρουμε «τους χαιρετισμούς» του Παπακωσταντίνου. Να υπογράψουμε με την σιωπή μας, και χωρίς να σας ρωτήσουμε καν, ότι δέχεστε περιεκτικές αποδοχές, δέχεστε διάλυση των εργασιακών σχέσεων και ουκ έσσι τέλος....».

Πιο συγκεκριμένα: Η Γενική Συνέλευση της 25^{ης} Γενάρη, στο Cine Κεραμεικός αποφάσισε **24ωρη απεργία στις 31 Γενάρη**, συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο κ.λπ., για να μπει ένα τέλος στην οικονομική πώση του κλάδου και να σταματήσει επί τέλους η διάλυση των εργασιακών μας σχέσεων. Στις 27 Γενάρη, το πρωί, το ΔΣ, ως όφειλε, αποφάσισε την αποστολή των απεργιακών - σχετικών εγγράφων προς τις αρμόδιες υπηρεσίες. Το «πολυμελές εφετείο» και οι συν-ένορκοι φύλακες του συστήματος της ΔΑΚΕ, μοναδικού πια καθρέφτη της ΠΑΣΚΕ, στην Ομήρου 18 [ΠΟΕ-ΔΟΥ], για να εκδικηθεί φαίνεται τους συναδέλφους για τα επανειλημμένα γιουχαΐσματα που του απέστειλαν και να υποστηρίξει

τα αφεντικά του, απαίτησε την ανατροπή της απόφασης του Δ.Σ. και φυσικά της Γενικής Συνέλευσης, του ανώτατου συνδικαλιστικού οργάνου του κλάδου του οποίου **καμία** απόφαση δεν αναιρείται από κανένα Προεδρείο ή ΔΣ. Έτσι, το απόγευμα, της ίδιας ημέρας, «ένεκα ανωτέρας δύναμης», το ΔΣ του πρωτοβάθμιου της Απικής «κάπυ» και πήρε πίσω την πρωινή απόφαση και έστειλε στους εφοριακούς την, μουσοληνικού τύπου, απεργοσπαστική ανακοίνωση των κατάπτυστων ισχυρισμών -τελική- αν και όχι απρόβλεπτη - **εκτροπή από την δημοκρατία των συνδικάτων**. Η παρακμασμένη ηγεσία της ΠΑΣΚΕ θέλει να παρασύρει όλο τον κλάδο στον όλεθρο. Ζει τη φυλαρχική ζωή της προ πολλού. Για τίποτα άλλο δεν ενδιαφέρεται. Η ΔΑΚΕ, που ψήφισε, το πρωί την απόφαση για την απεργία, το απόγευμα, παίρνοντας άλλον χρησμό από το ίδιο «εφετείο» της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ψήφισε λευκό, λες και ρωτήθηκε να αποφασίσει αν θα φάει φρούτο ή γλυκό κουταλιού. **Δεν πάει άλλο· δεν πάει άλλο**. Νόημα δεν έχει να καταδικάσει κανείς, στα λόγια, για άλλη μια φορά, την ηγεσία της ΠΑΣΚΕ ή την ομόσπουλη της ηγεσία της ΔΑΚΕ.

Μπροστά στα «και μη χειρότερα» προβλήματα του κλάδου, ως ενιαίο ταξικό μέτωπο η ΑΣΚΙ και η ΝΣΚ: διατηρώντας, τη γνώση σε όλους τους συνάδελφους, πολιτική αυτοτέλειά τους, δηλώνουν δημόσια ότι ξεκινούν την κοινή πάλη για **επανάκτηση της πολιτικής-συνδικαλιστικής αξιοπρέπειας των συλλόγου μας**. Καλούν τους συναδέλφους να **ανατρέψουμε** την συνδικαλιστική γραφειοκρατία που πρόδωσε τα συλλογικά - ταξικά - κοινωνικά συμφέροντά μας. Γι αυτό, **και κατ' αρχήν**, τις επόμενες κιόλας μέρες, θα καλέσουμε ανοιχτά, για Γενική Συνέλευση του κλάδου μας: **Την εκλογή, με δημοκρατικές διαδικασίες, έκτακτης επιτροπής σωτηρίας - διοίκησης των συλλόγων μας**. Η αποστολή, οι στόχοι και τα έργα αυτής της επιτροπής θα ορίζονται κάθε φορά από Γενικές Συνελεύσεις. Η τροχιοδεικτική αυτή πρόταση θα σταλεί στις διοικήσεις και στα μέλη όλων των συλλόγων της χώρας, να συζητηθεί, κι αν χρειάζεται, να εμπλουτισθεί. **Τα θέλουμε όλα! Τα διεκδικούμε όλα!** Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ **ας πάει να πιάσει δουλειά στα φυλάκια φρουράς**, και στις συνοδείες ασφάλειας, των Υπουργών αυτής της Κυβέρνησης και της Τρoίκας. Σ' αυτό το κλί-

μα ζόφου, στο κλίμα παρακμής του καπιταλισμού και όλων των «παιδιών» του, με συναδελφικούς, αγωνιστικούς χαιρετισμούς και **χαιρετισμούς ελπίδας**.

Υπερόγραφο: Με το δοκίμιο αυτής της ανακοίνωσης είχε συμφωνήσει **απολύτως η ΔΑΣ** το Σάββατο το πρωί [29.1] σε κοινή μας συνάντηση. Την Κυριακή [30.1] το βράδυ, ειδοποίησε ότι... δεν συμφωνεί. Αφήνοντας εμάς στη χαρά της ενόπτιας, σε διπλανό δωμάτιο ετοιμάζε και έστειλε την Δευτέρα [31.1] χαράματα δική της ανακοίνωση, επαναφέροντας τον εαυτό της στην τάξη των «καθάρων» και αυτούσιων αγωνιστών. Δεν της έφτανε η συμφωνία για «πολιτική αυτοτέλεια» των παρατάξεων; Το «ενιαίο ταξικό μέτωπο» δεν ταίριαζε στην πολιτική φυσιογνωμία της; **Ας είναι**. Καταγγέλλουμε τη ΔΑΣ, αλλά αυτή τη φορά, οι συνάδελφοι θα καταρτίσουν το επιπίμο».

Δημήτρης Ι. Κατογιάννης

[σημείωση της Συντακτικής Επιτροπής της Νέας Προοπτικής: στο σύντροφο και φίλο μας Δημήτρη Κατογιάννη, που δίνει αυτές τις ώρες τη μάχη με το θάνατο, στο νοσοκομείο Κρατικό Νικαίας, στέλνουμε τις πιο θερμές ευχές μας να βγει νικητής]

Κίνημα «Δεν πληρώνω - δεν πληρώνω την κρίση τους»

ΤΟ ΡΥΑΚΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΤΑΜΙ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΝΙΞΕΙ

Οι συνέπειες της κρίσης μετατρέπουν με ταχείς ρυθμούς την ανέχεια, την απογοήτευση και την απαισιοδοξία για το μέλλον που χαρακτηρίζει τον κόσμο, σε οργή και αγωνιστική διάθεση. Οργή η οποία για να μην διασκορπιστεί ανώφελα θα πρέπει να διοχετευτεί και να εκφραστεί δημιουργικά και δυναμικά, στροφόμενη ενάντια στα αίτια που δημιουργούν την κοινωνική αποσύνθεση που βιώνουμε.

Το γεγονός της συσείρωσης του κόσμου γύρω από κοινά αγωνιστικά μέτωπα που μάχονται τη ρίζα του κακού, φαίνεται ξεκάθαρα μέσω της μαζικοποίησης του κινήματος «δεν πληρώνω», που αντίθετα με πολλά κινήματα πολιτών που προϋπήρξαν, συμπυκνώνει κάποια ποιοτικά στοιχεία που εμπνέουν τον κόσμο και τον κάνουν να συμμετέχει ενεργά. Κάποια από τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά που διακρίνουν το κίνημα αυτό, είναι ο αμεσοδημοκρατικός χαρακτήρας του, η ακηδεμόνευτη λειτουργία του και η ισότιμη συμ-

μετοχή του καθενός στις δράσεις που πραγματοποιούνται και στις αποφάσεις που λαμβάνονται. Η συμμετοχή όλων στη συνδιαμόρφωση των όρων λειτουργίας του κινήματος διασφαλίζουν την ακεραιότητα του, ενώ παράλληλα αναπτύσσουν και την αγωνιστική συνείδηση του κόσμου που συμμετέχει. Ως συνέπεια αυτού, έως τώρα έχουν αντιμετωπιστεί επιτυχώς, αρκετές προσπάθειες καπελώματος και μικροπολιτικής εκμετάλλευσης του κινήματος που επιχειρήθηκαν «έξωθεν και άνωθεν» είτε από κομματικές παρατάξεις και οργανώσεις τους, είτε από παραγαλάκια των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Το κίνημα «δεν πληρώνω - δεν πληρώνω την κρίση τους», που είχε ως αφετηρία την άρνηση πληρωμής διόδων στους δρόμους, επεκτείνεται γοργά και σε άλλα μέτωπα τα οποία ενεργοποιούνται από τις κοινωνικές επιπτώσεις της εποχής. Ο επόμενος μεγάλος πυλώνας δράσης του κινήματος είναι η μάχη ενάντια στο ξεπούλημα του Ε.Σ.Υ. και στη συνεπαγόμενη

απαξίωση του βασικότερου κοινωνικού αγαθού που είναι το αγαθό της Υγείας. Πέραν της οικονομικής καταστροφής του λαού, οι μεγαλοκαρχαρίες και το πολιτικό τους προσωπικό προωθούν και την βιολογική εξόντωσή του, εντάσσοντας τα νοσοκομεία στη δίνη των αγορών και προάγοντας το δόγμα, «όποιος έχει επιβιώνει, όποιος δεν έχει αποβιώνει». Αξίζει να αναφερθεί ότι στις 31/01/11, οι Επιτροπές Αγώνα ενάντια στα διόδια-Πανελλαδικό Συντονιστικό, αγωνίστηκαν στο πλευρό νοσοκομειακών ιατρών, μαζί με φοιτητές και πολίτες, στη μαζικότερη δράση στο Λαϊκό Νοσοκομείο με αίτημα «δεν πληρώνουμε τα χαράτσια στα νοσοκομεία - όχι στο ξεπούλημα του Ε.Σ.Υ.», μπλοκάροντας τα γκισέ εισπραχής εισιτηρίων του νοσοκομείου. Ως συνέχεια της επέμβασης αυτής, οι Επιτροπές Αγώνα έχουν προγραμματίσει και άλλες ανάλογες δράσεις σε νοσοκομεία σε όλη την Ελλάδα.

Επιπροσθέτως, οι Επιτροπές Αγώνα ενάντια στα Διόδια στέκο-

νται αλληλέγγυες και στον αγώνα των κατοίκων Κερατέας και Γραμματικού για την αποτροπή δημιουργίας ΧΥΤΑ και την άμεση απομάκρυνση των ΜΑΤ, αλλά και στον αγώνα των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Επισφράγισμα της ενότητας των κινημάτων στη δράση, ήταν το μαζικότερο άνοιγμα των στάθμων διόδων της Αττικής οδού στο Κορωπί και στο Μαρούσι στις 28/01/11, που εκτός των Επιτροπών Αγώνα ενάντια στα Διόδια συμμετείχαν και η Επιτροπή Αγώνα Κερατέας Ενάντια στον Χ.Υ.Τ.Α., η Επιτροπή Αγώνα Γραμματικού ενάντια στον Χ.Υ.Τ.Α. και Εργαζόμενοι στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.

Για τις πραγματοποιηθείσες αλλά και τις προγραμματισμένες δράσεις και συνελεύσεις των Επιτροπών Αγώνα Κατοίκων, Πολιτών και Εργαζομένων μπορείτε να ενημερώνεστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://epitropesdiodiastop.blogspot.com> και oxidiodia.gr.

Ηλ.Π.

Το ΚΚΕ σε ρόλο εισαγγελέα του κράτους

Την στιγμή που ο εισαγγελέας καλεί σε κατάθεση, με την κατηγορία του αδικήματος «της παράνομης διακίνησης μεταναστών», τα μέλη της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης στους 300 μετανάστες της Νομικής ακόμη και τον πρότανη, το ΚΚΕ, συντασσόμενο με το κράτος συνδράμει δίνοντας ονόματα κι απαιτώντας εμμέσως πλην σαφώς την σύλληψη και καταδίκη τους.

Αναπτύσσει μάλιστα την αντιδραστική θέση που κράτησε στην εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, όταν μιλούσε για προβοκάτορες, λούμπεν στοιχεία (εκφράζοντας συνάμα και εκλεκτικές συμπάθειες προς τον Κορκονέα με το αλήστου μνήμης διήγημα). Τότε κέρδισε τα συγχαρητήρια της ΝΔ αλλά και του Καρατζαφύρερ, τώρα επανέρχεται στα ίδια.

Ο κονδυλοφόρος του «Ρ» πιστός στην σταλινική σχολή της πλαστογραφίας κάνει μια σούπα ρίχνοντας μέσα το Δίκτυο, το φόρουμ μεταναστών, τον Κουφοντίνα, την 17 Νοέμβρη, μέχρι και τα 13χρονα που το Δεκέμβρη του 2008 πολιορκούσαν τα αστυνομικά τμήματα. Είναι μια προσφορά θυμιάματος στον ναό του καπιταλιστικού κράτους και της κυβέρνησης.

Κάποιοι σωστά παραλλήλισαν την θέση του ΚΚΕ με το 73 στο Πο-

λυτεχνείο όταν με το φύλλο 8 της Πανσπουδασιακής απέδιδε το Πολυτεχνείο στους 300 προβοκάτορες του (αρχηγού της ΚΥΠ) Ρουφογάλη.

Και επειδή τα στερνά νικούν τα πρώτα (εμπειρόχοντάς τα), θαυμάστε ήθος και «κάρφωμα» από το Ριζοσπάστη της 30/1/11 που χωρίς υπερβολή θα μπορούσε να είναι απόσπασμα κρατικού εισαγγελέα σε αγόρευση από έδρας σε ενδεχόμενη δίκη.

Στη Νομική ένας από εκείνους που εμφανίζεται ως εκπρόσωπός τους είναι ο Ν. Γιαννόπουλος από το «Δίκτυο για τα Κοινωνικά Δικαιώματα» και από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους 300 μετανάστες απεργούς πείνας. Θυμίζουμε ότι πρόκειται για εκείνον που στις 21 Δεκέμβρη 2008, με αφορμή την προβοκατόρικη δράση των κουκουλοφόρων, έγραφε στην εφημερίδα «Εποχή» της ΑΚΟΑ, συνιστώντας του ΣΥΡΙΖΑ, τα εξής: «Η "κουκούλα" και η "πέτρα" είναι μητρικά ουσιαστικά στο λεξικό της εξέγερσης (...). Λογική που θεωρεί το μπάχαλο ως «κοινωνική εξέγερση» και είναι γνωστό ότι τότε εκείνο το μπάχαλο συνέβαλε αντικειμενικά στο να «ανοίξει» ένας τεράστιος κύκλος άγριας καταστολής από τους μηχανισμούς του αστικού κράτους με τη

συνγκρότηση νέων ομάδων της Αστυνομίας που περιπολούν 24 ώρες το 24ωρο σε όλη τη χώρα. Και όχι μόνο. Εκείνα τα γεγονότα λειτούργησαν σαν το καλύτερο έδαφος για να ξεδιπλωθούν προβοκάτσιες ενάντια στο λαϊκό κίνημα. Είναι, επίσης, ένας εκ των μαρτύρων υπεράσπισης στη δίκη των κατηγορουμένων για συμμετοχή στον προβοκατόρικο μηχανισμό της «17 Νοέμβρη», μηχανισμό, που, αν δε στήθηκε, χρησιμοποιήθηκε από κρατικές υπηρεσίες η δράση του για χρόνια, για γιγάντωση της κρατικής καταστολής και του τρομοκρατικού νομοθετικού οπλοστασίου ενάντια στο λαό. Σε εκείνη τη δίκη ο Ν. Γιαννόπουλος είχε καταθέσει ότι ο Δ. Κουφοντίνας ήταν «αγωνιστής με ευγενή κίνητρα» και η «17 Ν» «μια αριστερή οργάνωση» και πως «είναι παιδί της αριστεράς».

Τα ίδια έλεγαν και το 2008

Στη διάρκεια των γεγονότων της Νομικής, ο Ν. Γιαννόπουλος δήλωνε σκληρός αντίπαλος της κυβέρνησης. Αυτός ήταν μπροστά στην υπόθεση παραμονής των μεταναστών στη Νομική, εκθέτοντας τους μετανάστες στη συκοφάντηση, στις απειλές, στην κρατική καταστολή. Κάποιοι τις προηγούμενες μέρες έκαναν λόγο για εξέγερση, όπως ο Σκυφτού-

λης, που εμφανίζεται να ηγείται ομάδας επίδοξων επαναστατών του μπάχαλου. Και θέσαμε το ερώτημα: Τι εννοούν ότι οι έγκλειστοι στη Νομική και οι «προστάτες» τους θα εξεγερθούν, ενάντια σε ποιον και για ποιο σκοπό; Τα ίδια έλεγαν και το Δεκέμβρη του 2008, βαφτίζοντας εξέγερση τις προβοκάτσιες με τις κουκούλες και τις πέτρες, τις σπασμένες βιτρίνες και τις φωτιές με μολότοφ, αλλά το κράτος δεν έπαθε και τίποτα. Τότε, έστειλαν 13χρονα παιδιά να κάνουν έφοδο στα αστυνομικά τμήματα.

Δεν μένει λοιπόν σύμφωνα με το ΚΚΕ παρά να συλληφθούν πάραυτα οι ως άνω, να οδηγηθούν στην δικαιοσύνη και στην φυλακή, να καθάρσει ο τοπος από προβοκάτορες και ηθικούς αυτουργούς που κάνουν παιδομάζωμα (κατά την παλιά αντικομμουνιστική προπαγάνδα) 13χρονων παιδιών το Δεκέμβρη του 08 και μεταναστών σήμερα.

Η αστυνομική αντίληψη της ιστορίας που αρνείται να δει τις κοινωνικές αντιφάσεις και αποδίδει τις αναταραχές, εξεγέρσεις και επαναστάσεις σε δάκτυλο μεμονωμένων ατόμων, θερμοκέφαλων ομάδων, ή «επαγγελματιών επαναστατών», είναι ξένη προς τον μαρξισμό αλλά και προς την πραγματικότητα.

Από την άλλη, αναμφίβολα μπο-

ρουν να υπάρχουν και υπάρχουν σοβαρές διαφορές ανάμεσα στις διαφορετικές τασεις του κινήματος τόσο σε επίπεδο πολιτικής όσο και τακτικής. Την ώρα όμως της μάχης δεν κυριαρχούν αυτές αλλά το κύριο και μοναδικό στην προκείμενη περίπτωση ήταν και εξακολουθεί να είναι η υπεράσπιση των μεταναστών αλλά και του άσυλου απέναντι στην κρατική καταστολή.

Εδώ, τόσο το ΚΚΕ (όσο και ΣΥΝ- Σύριζα) έδωσαν εξετάσεις στο σύστημα και πέρασαν επιτυχώς.

Το ΚΚΕ που τα τελευταία χρόνια κρατάει για τον εαυτό του ελάχιστα το τίτλο της ασφαλιστικής δικλείδας του συστήματος κατηγορώντας ό,τι δεν ελέγχει σαν «προβοκατόρικο» νοιώθει το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια του. Πατώντας από την μια μεριά στη βάρκα του εργατικού κινήματος και από την άλλη στην αστική νομιμότητα μπορούσε έως τώρα να ισορροπεί, στην περίοδο σχετικής κοινωνικής ειρήνης.

Δεν συμβαίνει το ίδιο στην σημερινή περίοδο κοινωνικής αναταραχής όπου τα στρατόπεδα χωρίζουν, η λαϊκή αγανάκτηση ξεσπά και όσα καπάκια να βάλουν στην κοινωνική κατασρόλα που βράζει θα τιναχτούν στον αέρα.

Γ.Μ.

Βιομηχανίες Κατασκευής Φούρνων για το Άουσβιτς

Οι σχέσεις των ναζί με το μεγάλο βιομηχανικό κεφάλαιο είναι γνωστή, όπως και η χρηματοδότηση του Χίτλερ, εκ μέρους τους. Βιομηχανίες όπως η Krupp θησαύριζαν κατασκευάζοντας την πολεμική μηχανή με την οποία ο γερμανικός φασιστικός ιμπεριαλισμός εξαπέλυσε τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Άλλες βιομηχανίες έβγαζαν υπερκέρδη βάζοντας τους κρατούμενους των ναζιστικών στρατοπέδων να εργάζονται χωρίς μισθό.

Κάποιες άλλες όμως βιομηχανίες κέρδιζαν κατασκευάζοντας φούρνους μέσα στους οποίους έψηναν ζωντανούς ανθρώπους στο Άουσβιτς και σε άλλα κολαστήρια. «Στη ναζιστική Γερμανία πολλές βιομηχανίες έκαναν μπίζνες με τους εβραίους, την «ευθανασία», τα πειράματα ή την καταναγκαστική εργασία», λέει η Ανεγκρέτ Σύλε, ιστορικός και διευθύντρια του νέου Κέντρου Τεκμηρίωσης Ναζιστικών Εγκλημάτων. Μια από αυτές είναι και η εταιρεία Τοπφ, οι ιδιοκτήτες της οποίας έμειναν γνωστοί ως οι "κατασκευαστές των φούρνων του Άουσβιτς".

Τα πιο γνωστά παραδείγματα εταιρειών που έκαναν χρυσές δουλειές την εποχή του ναζισμού είναι οι όμιλοι Degusa και I.G. Farbenindustrie που παρήγαγαν το αέριο Zyklon B με το οποίο δολοφονήθηκαν εκατομμύρια άνθρωποι. Υπάρχουν όμως και κάποιες μικρές εταιρείες που προσέφεραν αθόρυβα τις υπηρεσίες τους στους ναζί.

Μια από αυτές είναι η εταιρεία "Τοπφ και Υιοί" στην Ερφούρτη.

Την Πέμπτη 27 Ιανουαρίου, Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος στη Γερμανία, έγιναν τα εγκαίνια σε ένα νέο μουσείο μνήμης: Πρόκειται για ένα νέο Κέντρο Τεκμηρίωσης Ναζιστικών Εγκλημάτων που στεγάζεται στα κτίρια της εταιρείας Τοπφ και Υιοί, «των κατασκευαστών των φούρνων του Άουσβιτς».

Στα κτίρια της εταιρείας, όπου στεγάζεται το κέντρο, λειτουργούσε από το 1878 εργοστάσιο κατασκευής συστημάτων βιομηχανικής καύσης.

Όμως, από το 1935 μέχρι και το 1945 η εταιρεία έγινε πρωτοπόρος στις καμίνους αποτέφρωσης νεκρών. Μάλιστα λίγο πριν από το τέλος του πολέμου (1945) παρέδωσε τις τελευταίες καμίνους αποτέφρωσης νεκρών στις ΗΠΑ.

Η ιστορικός και διευθύντρια του Κέντρου Τεκμηρίωσης Ναζιστικών Εγκλημάτων Ανεγκρέτ Σύλε, υπογραμμίζει ότι η τεχνολογική καινοτομία της εταιρείας ήταν οι κινητοί φούρνοι αποτέφρωσης νεκρών. Ήταν μια τεχνολογική καινοτομία ιδιαίτερα σημαντική για τους ναζί. Μπορούσαν να αυξάνουν την παραγωγικότητα της «εργασίας». Μια σειρά άνθρωποι εμπλέκονταν σ' αυτή την ανθρωποφαγική δραστηριότητα. Μηχανολόγοι, εξειδικευμένοι εργάτες, και πάν' απ' όλα τα αφεντικά.

«Η εταιρεία κατασκεύαζε κινητούς φούρνους αποτέφρωσης και έτσι παρακολουθούσε από κοντά την διαδικασία της μαζικής δολοφονίας. Δηλαδή την συνεχή αύξηση της χρήσης των φούρνων, άρα και των δολοφονιών. Οι μηχανολόγοι που ανέπτυσαν τα σχέδια των φούρνων παρακολουθούσαν τις εξελίξεις από κοντά γιατί έπρεπε συνεχώς να λύνουν επί τόπου τα τεχνικά προβλήματα που παρουσιάζονταν λόγω της αύξησης των προς αποτέφρωση νεκρών».

Τη δεκαετία του '40 η εταιρεία Τοπφ διέθετε πάνω από 100 ειδικευμένους μηχανολόγους σε καινοτομίες του κλάδου και προμήθευσε πάνω από 7.000 κινητούς φούρνους αποτέφρωσης νεκρών σε όλο τον κόσμο.

Τότε άρχισε και η συνεργασία της εταιρείας με τους SS και έγινε προμηθευτής φούρνων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης Μπούχενβαλντ, Μαουτχάουζεν, Νταχάου και κυρίως του Άουσβιτς.

Πέραν από τις βελτιώσεις στους κινητούς φούρνους, η εταιρεία, όπως φαίνεται από τα αρχεία της που διασώθηκαν όλα ανέπαφα, διασφάλιζε με πραγματικό ζήλο την επί τόπου συναρμολόγηση και επιδιόρθωση των φούρνων. Που σημαίνει ότι όλοι οι μηχανικοί και οι εξειδικευμένοι εργάτες που επισκέπτονταν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήξεραν και έβλεπαν τι ακριβώς γινόταν.

Αυτό πιστεύει και ο Χάρτμουτ Τοπφ, δισέγγονος του ιδρυτή της εταιρείας: «Φαντάζομαι ότι εκείνοι που αναλάμβαναν αυτές τις επιδιορθώσεις, αλλά και ο στενός κύκλος υπό τον μηχανολόγο Κούρτ Πρίφερ, ήξεραν πολύ καλά τι γινόταν. Έπρεπε εξάλλου να κάνουν συνεχείς βελτιώσεις για να προλαβαίνουν οι ναζί να εξοντώνουν όλο και περισσότερους. Δεν ξέρω βέβαια κατά πόσον ξανοίγονταν και μιλούσαν και στους άλλους εργάτες. Αλλά οι τεχνικοί ήξεραν, διότι όλα ήταν μια αλυσίδα: θάλαμος αερίων - θανάτωση - κρεματορίο».

Ο ίδιος ο απόγονος του

ιδρυτή της εταιρείας Τοπφ έμαθε την αλήθεια για την οικογένειά του τυχαία σε κάποια κινηματογραφικά επίκαιρα στο τέλος της δεκαετίας του '50. Δεν βρήκε όμως, όπως και χιλιάδες άλλοι «γεννημένοι ένοχοι» Γερμανοί, κανέναν που να «ξέρει».

Ο Χάρτμουτ Τοπφ θυμάται: «Ο πατέρας μου και ο αδελφός του, αλλά και οι γείτονές μας, ήταν κρατούμενοι στα στρατόπεδα της τότε σοβιετικής ζώνης, στην Ανατολική Γερμανία.

Ο πατέρας μου ήταν 'υπεύθυνος τετραγώνου' του ναζι-

στικού κόμματος και συνελήφθη. Όταν αφέθηκε ελεύθερος, πήγε στις ανακρίσεις που έγιναν και δεν ξαναγύρισε ποτέ. Ο θείος μου είχε τραυματιστεί κατά τις τελευταίες ημέρες της εξουσίας των ναζί στο Βερολίνο και πέθανε στο στρατόπεδο του Sachsenhausen.

Η μητέρα μου δεν ασχολούνταν καθόλου με το θέμα, ήταν ίσως και πολύ νέα.

Αλλά ακόμη και όταν ρωτούσε, κανείς δεν ήξερε να της πει κάτι.

Πολύ αργότερα με βοήθησαν να βρω άκρη κάποιιο μακρinoί συγγενείς από την Έρφούρτη, αλλά δεν ήταν εύκολο τότε, στην Ανατολική Γερμανία και επιπλέον εγώ την είχα εγκαταλείψει. Ήταν το 1950 και ήμουν 16 ετών.»

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, συνελήφθησαν από τους Σοβιετικούς οι βασικοί ένοχοι μηχανολόγοι και καταδικάστηκαν.

Ο Λούτβιχ Τοπφ, ένας από τους ιδιοκτήτες της εταιρείας, συνελήφθη, αλλά κατά την ανακριτική διαδικασία αυτοκτόνησε. Ο αδελφός του Ερνστ-Βόλφγκανγκ Τοπφ αφέθηκε ελεύθερος, τόσκασε στη δυτική Γερμανία και επανίδρυσε την εταιρεία το 1951 στο Βισμπάντεν, η οποία όμως μετά από 12 χρόνια διαλύθηκε. Η «πατρική» εταιρεία Τοπφ και Υιοί στην Ερφούρτη έπαψε το 1948 να λειτουργεί ως κατασκευάστρια φούρνων αποτέφρωσης νεκρών και κατασκεύαζε μηχανές και εργαλεία.

Στη δεκαετία του '50 μετονομάστηκε σε «Εργοστάσιο Κατασκευής Μηχανών Νίκος Μπελογιάννης»(! - φανταζόμαστε πως θα τρίζαν τα κόκκαλα του Νίκου Μπελογιάννη αν τόξερε) και λειτουργούσε μέχρι και το 1994, οπότε και πτώχευσε.

Το 1996 πολίτες της Ερφούρτης άρχισαν να μιλούν για τους «κατασκευαστές των φούρνων του Άουσβιτς» και να κινητοποιούνται για την μετατροπή του εργοστασίου σε μουσείο τεκμηρίωσης συλλογικής μνήμης.

Από την 27 Ιανουαρίου του 2011 εγκαταστάθηκε εκεί Κέντρο Τεκμηρίωσης Ναζιστικών Εγκλημάτων «Εταιρεία Τοπφ και Υιοί».

Πηγή Ντόυσε Βέλλε

Νέα Προοπτική

Σάββατο 5 Φεβρουαρίου 2011

Τηλ. - FAX. 210 5241070

E-mail: eek@ath.forthnet.gr

Κωδικός 3768

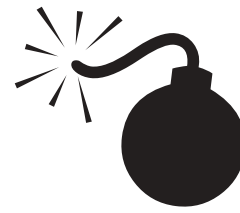
Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

Ανοίγει ξανά εργασιακό-ασφαλιστικό Νέο "τσεκούρι" σε μισθούς-συντάξεις

Νέες τρισευρύτερες αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς και στα ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά δικαιώματα φέρνει η τρούικα και η κυβέρνηση της για το 2012-14. Μετά τους εργαζομένους στις δημόσιες συγκοινωνίες, τις ΔΕΚΟ και το στενό Δημόσιο έρχεται ξανά η σειρά και εκείνων του ιδιωτικού τομέα.
Συγκεκριμένα:

- ♦ Θα υπερισχύουν οι επιχειρησιακές συμβάσεις έναντι των κλαδικών. Αφήνοντας στην άκρη κάθε πρόσχημα, όπως ότι η κατάρτιση των επιχειρησιακών συμβάσεων επί των κλαδικών θα γίνεται μόνο στην περίπτωση ημι-χρεοκοπημένων επιχειρήσεων, συζητά την πλήρη κατάρτιση τους και τη μη-επέκταση των κλαδικών εκεί όπου δεν υπάρχει εργατικό σωματείο. Αυτό σημαίνει πρακτικά υπογραφή ατομικών συμβάσεων εργασίας.
- ♦ Θα αποδεσμευθούν οι μισθοί από τον πληθωρισμό. Την ίδια στιγμή που ο πληθωρισμός έχει διπλασιασθεί μέσα σ' ένα χρόνο στην Ελλάδα αλλά και την Ε.Ε., η κυβέρνηση συζητά η εξέλιξη των μισθών να είναι ανεξάρτητη από την αύξηση του πληθωρισμού δηλαδή η όποια "αύξηση" τους θα είναι κάτω από τον πληθωρισμό. Αυτό σημαίνει πως θα μειωθεί ακόμα περισσότερο η πραγματική αξία των εργατικών αποδοχών.
- ♦ Θα σπάσει το δωρο. Στη μαζικοποίηση της ανεργίας η κυβέρνηση απαντά με την αναδιανομή των ολοένα και λιγότερων θέσεων εργασίας σε περισσότερους αλλά φθηνότερους εργαζομένους, σπάζοντας το δωρο σε δύο 4ωρα. Αυτό σημαίνει δραματική επέκταση της μερικής και άμφθνης απασχόλησης και τελικά της ίδιας της ανεργίας.
- ♦ Θα αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης στα 67 έτη, θα μειωθεί το εφάπαξ συνταξιοδότησης και οι επικουρικές συντάξεις. Από την μεριά η μαζικοποίηση ανεργίας, η μείωση μισθών και η γιγάντια εισφοροδιαφυγή και από την άλλη το "πλαφόν" του 2,5% του ΑΕΠ πάνω από το οποίο δεν πρέπει να φτάσουν οι δαπάνες για τις συντάξεις φέρνουν νωρίτερα από το αναμενόμενο το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό σύστημα στα όρια του. Αυτό θα φέρει νέες περικοπές τις συντάξεις αλλά και πάγωμα των προσαλήψεων στο δημόσιο για άλλα δύο χρόνια τουλάχιστον.
- ♦ Θα μειωθούν τα επιδόματα ανεργίας. Πάνω από 14% ανεργία θα φέρει μειώσεις στα επιδόματα ανεργίας και μαζική στροφή στην επιδότηση της απασχόλησης μέσω της επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών. Αυτό σημαίνει παραπέρα επιβάρυνση του ήδη δραματικά επιβαρυσμένου ΙΚΑ που θα αναλάβει την κάλυψη τους.

Η βόρεια Αφρική βάζει φωτιά στην Ευρωζώνη

Η επαναστατική εξέγερση των μαζών στην Β. Αφρική και στον ευρύτερο αραβικό κόσμο έχει προκαλέσει μια "αναπάντητη" επιτάχυνση των πληθωριστικών πιέσεων στην Ευρώπη, πέραν εκείνης που είχε ήδη αρχίσει να εμφανίζεται λόγω της ανατίμησης των πρώτων υλών και των τροφίμων.

Η σημασία της μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά κρίσιμη καθώς βάζει σε αμφισβήτηση τον κεντρικό σχεδιασμό της ευρωπαϊκής άρχουσας τάξης που συμπυκνώνεται στο περιβόητο σχέδιο "Συνολικής Λύσης" που άρχισε να συζητείται από την Τετάρτη 2/2 στη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. και έχει δύο άξονες:

Την προώθηση ενός μακροπρόθεσμου οριζόντιου (σ' ολόκληρη την ευρωζώνη) προγράμματος δραματικών περικοπών δημόσιων δαπανών σε μισθούς συντάξεις και υπηρεσίες κοινής ωφέλειας (Υγεία, Παιδεία, Μεταφορές, κ.α.). Το ύψος του προγράμματος αυτού που πριν από 10 περίπου μήνες είχε υπολογισθεί στα 300 δισ. ευρώ με τη νέα του μορφή υπολογίζεται ότι θα ξεπεράσει το μισό τρις. ευρώ και απειλεί να βυθίσει και τις υπόλοιπες καπιταλιστικές οικονομίες της ευρωζώνης, πέραν των PIGS, σε διπλή ύφεση.

Με προϋπόθεση την αποδοχή της "Συνολικής Λύσης" η Γερμανία αποδέχεται τη μετατροπή του Ταμείου διάσωσης σαν "εργαλείο" αναδιάρθρωσης του χρέους των χωρών, όπως η Ελλάδα, σε πρώτη φάση με επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής και αναχηματοδότηση με μικρότερα επιτόκια και σε δεύτερη φάση αν αποτύχει η "ήπια αναδιάρθρωση", με τη διαδικασία της "ελεγχόμενης πτώχευσης". Σ' αυτό το σκέλος κατατάσσεται η Ελλάδα η οποία, εφ' όσον περάσει η "Συνολική Λύση", στην καλύ-

τερη περίπτωση μπαίνει σε καθεστώς μόνιμου μνημονίου και στην εναλλακτική μπαίνει σε "ελεγχόμενη πτώχευση".

Στην πραγματικότητα, η "Συνολική Λύση" είναι το ψευδώνυμο ενός "ευρω-μνημονίου" σ' ολόκληρη την ευρωζώνη όπου η κάθε εθνική κυβέρνηση δεσμεύεται μακροπρόθεσμα να φορτώσει την αποπληρωμή του χρέους στις πλάτες της εργατικής τάξης σε όλα τα επίπεδα, από μισθούς και συντάξεις μέχρι τις βασικές ανάγκες της Υγείας και της Παιδείας, ανεξαρτήτως του αν έχει χρεοκοπήσει ή όχι.

Αυτός ο σχεδιασμός είχε ένα ακρογωνιαίο λίθο, την **"σταθερότητα των τιμών" προϊόντων και υπηρεσιών** σε επίπεδα που να απορροφούν ένα μέρος της δυναμικής των κοινωνικών εκρήξεων στις κεντρικές καπιταλιστικές οικονομίες της ευρωζώνης

παρά το ότι η ανεργία έχει αρχίσει ήδη να χτυπάει κόκκινο.

Το "στοιχείο" αυτό είχε αρχίσει να απειλείται ήδη από τις εξελίξεις στην κρίση του χρέους καθώς οι ΗΠΑ σκόπιμα με την νομισματική τους πολιτική (δεύτερο πακέτο νομισματικής χαλάρωσης) υποτιμούν το δολάριο και τροφοδοτούν έτσι την άνοδο των τιμών των πρώτων υλών και του πετρελαίου με άμεση συνέπεια την άνοδο του πληθωρισμού.

Τώρα έρχεται η ανατροπή στην Β. Αφρική που έχει πίσω της την ίδια κινήτρια δύναμη και προκαλεί ακόμα μεγαλύτερη άνοδο των τιμών του πετρελαίου και βάζει σε ανεξέλεγκτη πορεία, όπως όλα δείχνουν, τον πληθωρισμό στην Ε.Ε.

Αν αυτό επιταχυνθεί, όπως προβλέπεται, τότε θα δούμε τα επιτόκια του ευρώ που τώρα είναι μόλις 1% να

αυξάνονται και να αποδιαιρώνουν όχι μόνο τις επιχειρήσεις διάσωσης των τραπεζών αλλά και το εγχείρημα διάσωσης της ευρωζώνης με την μορφή που είναι σήμερα.

Η ευρωπαϊκή άρχουσα τάξη βλέπει τον περιβόητο σχεδιασμό της για "Συνολική Λύση" και σταθεροποίηση πάνω στις πλάτες της ευρωπαϊκής εργατικής τάξης, να υπονομεύεται και να αμφισβητείται με βίαιο τρόπο πλέον από την εξέγερση των μαζών στην Β. Αφρική.

Η επόμενη μέρα αποκτά πλέον το στοιχείο που μέχρι σήμερα έχει προσπαθήσει να βγάλει από τη μέση η ευρωπαϊκή άρχουσα τάξη: **την μαζική και υπερεθνική αντίδραση της εργατικής τάξης στην ευρωζώνη στο πλευρό των εκατομμυρίων νέων ανέργων...**

Γ. Αγγ.

Δ.Κ.